Nr. 60

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

4 juni 2003

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

WIJZIGINGEN ONDER DE VASTE EN PLAATSVERVANGENDE LEDEN VAN DE COMMISSIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET BEKRACHTIGING BESLUIT INTEGRALE JEUGDHULP

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

Inhoud

Nr. 60 **Woensdag 4 juni 2003**

Berichten van verhindering 1

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing 1

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing 2

Verslag
Indiening 2

Met redenen omklede moties
Indiening 2

Verzoekschriften
Indiening 3

Voorontwerpen van decreet
Indiening 3

Mededeling van het Rekenhof
Indiening 3

Mededelingen van de Vlaamse regering
Indiening 3

Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat
Indiening 4

Mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek
Indiening 4

Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Indiening 4

Jaarverslagen
Indiening 5

Arresten van het Arbitragehof
Indiening 5

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening 5

Samenstelling van de commissies
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden 5

Actuele vragen (Regl. art. 82)
Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de wijzigingen aan het investeringsplan van de NMBS en de realisatie van de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de wijzigingen aan het investeringsplan van de NMBS en de realisatie van de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven 5

Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over initiatieven ten aanzien van de stijgende jeugdwerkloosheid 7

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens
Actuele vraag van mevrouw Margriet Hermans tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens 9

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over publiek-private samenwerking in de socialewoningbouw 11

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp
– 1584 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4
Algemene bespreking 13
Sprekers : de heer Jan Roegiers, verslaggever, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mevrouw Patricia Ceysens, mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Sonja Becq en minister Adelheid Byttebier
Artikelsgewijze bespreking 25
Spreker : mevrouw Trees Merckx-Van Goey

Ontslag van een lid van de Vlaamse regering 26

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp
– 1584 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmingen 26
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke en de heren Johan De Roo, Jos De Meyer en Eric Van Rompuy
Hoofdelijke stemming 28

Regeling van de werkzaamheden 30

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eetvelde, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Librecht, Jacky Maes, Chris Vandenbroeke : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt, Lucien Suykens, Paul Wille : buitenslands ;

Koen Helsen : ambtsverplichtingen ;

Veerle Heeren, Herman Lauwers : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Walter Vandenbossche, Jul Van Aperen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

– Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Libanon inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 6 september 1999
– 1738 (2002-2003) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Voorzitter

– Ontwerp van decreet houdende instemming met :
  1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ;
  2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ;
  3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001
  – 1739 (2002-2003) – 1.
  Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgend voorstel van decreet werd ingediend :

– Voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, Koen Helsen, Jo Vermeulen en Herman Lauwers houdende de erkenning van het beroep van bootlieden
  – 1740 (2002-2003) – Nr. 1.
  Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgend verslag werd ingediend :

– Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels over de gedachtewisseling over de evaluatie van het Actieplan van de Vlaamse regering naar aanleiding van de hoorzittingen over het Actieplan, met de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
  – 1735 (2002-2003) – Nr. 1.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

– Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heren Julien Demeulenaere, André Van Nieuwkerke, Frans Ramon, Dirk De Cock en Kris Van Dijck tot besluit van de op 27 mei 2003 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de stagementors in de opleidingen verpleegkunde en vroedkunde
  – 1736 (2002-2003) – Nr. 1.

– Met redenen omklede motie van de heer Carl Decaluwe, mevrouw Veerle Heeren en de heer Bart De Smet tot besluit van de op 27 mei 2003 door de heer Carl Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de uitbetaling van een eenmalige vergoe-

Voorzitter

ding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestings-maatschappij
– 1737 (2002-2003) – Nr. 1.

VERZOEKSCHRIFTEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

– Verzoekschrift van de heer Joseph Biesmans over het wettelijk huwelijksstelsel en de anti-discriminatiewet
– 68 (2002-2003) ;

– Verzoekschrift van de heer Bruno Pinkhof over de aanleg van een Vlaams eiland met multifunctionele bestemming in de territoriale zee
– 69 (2002-2003).

VOORONTWERPEN VAN DECREET

Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

– Voorontwerp van decreet houdende regeling van de begrotingen, de boekhouding, de controle inzake subsidies, en de controle door het Rekenhof (Vlaams comptabiliteitsdecreet), principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 9 mei 2003
(VR 91/2002-2003) ;

– Voorontwerp van decreet houdende instemming met :
1. de overeenkomst betreffende de bouw en de exploitatie van een Europese synchro-tronstralingsinstallatie, de bijlagen 1 tot 4, de slotakte, de resoluties 1 tot 5 en het addendum bij de slotakte, ondertekend in Parijs op 16 december 1988,
2. de overeenkomst tussen het koninkrijk België en het koninkrijk der Nederlanden betreffende de gezamenlijke deelname aan de Europese synchrotronstralingsinstallatie, alsook de wijze van uitvoering daarvan, en de briefwisseling, ondertekend in Brussel op 12 november 1990,
3. het protocol van toetreding van het koninkrijk der Nederlanden tot de overeenkomst van 16 december 1988 betreffende de bouw en de exploitatie van een Europese synchrotronstralingsinstallatie, en de bijlage 1, ondertekend in Parijs op 9 december 1991, principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 mei 2003

(VR 92/2002-2003).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET REKENHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Rekenhof werd ingediend :

– Brief N 10-2.156.887 B7 d.d. 21 mei 2003 betreffende het inzagerecht in het VHM-dossier met betrekking tot de aanwerving van een speciaal adviseur
(DOC 229/2002-2003).

Deze mededeling van het Rekenhof ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

Voorzitter

– Besluit van de Vlaamse regering van 28 februari 2003 houdende voorlopige vaststelling van een herziening van het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen – Beknopte toelichting openbaar onderzoek
(DOC 227/2002-2003) ;

– Beheersreglement van 3 juli 2001 met betrekking tot Jobpunt Vlaanderen
(DOC 228/2002-2003).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

– Advies over het verzoekschrift betreffende de bescherming van geesteszieken en hun kinderen (DOC 225/2002-2003).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET RAADGEVEND COMITE VOOR BIO-ETHIEK

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek werd ingediend :

– Advies nr. 21 van 10 maart 2003 betreffende "Gedwongen behandeling bij gedwongen opname"
(DOC 226/2002-2003).

Deze mededeling van het Raadgevend Comité voor Bio-ethiek ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)

Indiening

De voorzitter : De volgende mededelingen van de SERV werden ingediend :

– Advies d.d. 23 april 2003 over de ontwerpbesluiten ter uitvoering van het economisch ondersteuningsbeleid :
  – toekenning van steun aan KMO's voor investeringen in het Vlaamse Gewest,
  – toekenning van steun aan grote ondernemingen voor investeringen in de regionale steungebieden,
  – toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaamse Gewest
(DOC 230/2002-2003) ;

– Advies d.d. 24 april 2003 in verband met het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt
(DOC 231/2002-2003) ;

– Advies d.d. 14 mei 2003 over
  – het ontwerpwijzigingsbesluit REG-openbaredienstverplichtingen (aankoopbons)
  – het ontwerpbesluit openbaredienstverplichting aardgas- en elektriciteitsnetbeheerders (rapportage verbruiksgegevens)
(DOC 232/2002-2003).

Deze mededelingen van de SERV liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

– Jaarverslag 2002/2003 van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU)
(DOC 233/2002-2003) ;

– Jaarverslag van het grindcomité en de subcomités – werkingsjaar 2002
(DOC 234/2002-2003).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

– Arrest nr. 70 van 21 mei 2003 ;
– Arrest nr. 71 van 21 mei 2003 ;
– Arrest nr. 72 van 21 mei 2003 ;
– Arrest nr. 73 van 21 mei 2003.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

– Rolnummer 2668 ;
– Rolnummer 2686 ;
– Rolnummer 2690 ;
– Rolnummers 2692 en 2693 (samengevoegde zaken) ;
– Rolnummer 2695 ;
– Rolnummer 2697.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CD&V-fractie is :

– in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport de heer Eddy Schuermans als effectief lid vervangen door mevrouw Ilse Van Eetvelde

– in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen de heer Paul Van Malderen als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Ilse Van Eetvelde

ACTUELE VRAGEN *(Regl. art. 82)*

Actuele vraag van de heer Ludwig Caluwé tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de wijzigingen aan het investeringsplan van de NMBS en de realisatie van de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de wijzigingen aan het investeringsplan van de NMBS en de realisatie van de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Caluwé en Malcorps tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de wijzigingen aan het investeringsplan van de NMBS en de realisatie van de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven.

Voorzitter

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik moet er niemand van overtuigen dat het oplossen van de verkeersproblematiek een van de belangrijkste uitdagingen is waar we voor staan. Op alle uren van de dag worden we met erg lange files geconfronteerd. Ze nemen nog steeds toe in lengte en duurtijd. Dat is niet alleen vervelend voor wie erin staat, maar het wordt ook een belangrijk economisch probleem.

De sterkte van ons land zit hem in de bereikbaarheid en ligging. We zijn in de eerste plaats een export- en transportland. Onze havens liggen in het midden van het meest dichtbevolkte gebied met de hoogste koopkracht ter wereld. Op die manier houden we onze welvaart en ons welzijn in stand. Uiteraard moeten we die troef zien te behouden, maar we dreigen die te verliezen omdat er steeds meer tijd verloren gaat in files. Er zijn dan ook dringend investeringen nodig in verkeersinfrastructuur, waaronder het spoor. Er moeten meer mensen en goederen van de weg worden gehaald en op het spoor gezet.

Deze week vernamen we echter van de nieuwe spoorbaas, de heer Vinck, dat hij door een gebrek aan middelen van de federale regering gedwongen wordt om een aantal wijzigingen door te voeren en belangrijke investeringen te schrappen. Ik denk aan de tweede spoortoegang tot de haven. Ik denk aan het opgeven van de verbinding van Antwerpen met de luchthaven van Zaventem. Straks raken we vanuit Antwerpen vlugger in Schiphol of zelfs op Charles de Gaulle dan in Zaventem.

Bovenal – en dat is het meest merkwaardige aspect waar weinig aandacht aan wordt besteed – staat in de nota dat de NMBS in de toekomst niet meer goederen per spoor wil vervoeren, maar minder. Vandaag vervoert de NMBS 60 miljoen ton goederen. De heer Vinck maakt die veronderstelling op basis van de te voorspellen evolutie voor de komende 10 jaar, gezien het gebrek aan middelen voor investeringen. Het goederenverkeer zou dalen naar 42 miljoen ton per jaar. Van al het bijkomende verkeer zou het spoor niets op zich nemen, integendeel, het zal een derde afstoten. Dat zal via de bijkomende vrachtwagens onze files nog verlengen in afstand en verzwaren in tijd. We staan voor een ernstig probleem.

Mijnheer de minister, als Vlaams minister van Mobiliteit moet u reageren. Welke reactie zal dat zijn ? Zult u zeggen dat we de investeringen voor het goederenverkeer naar de zeehavens uit de regionale verdeelsleutel willen halen ? Zult u zeggen dat het Vlaams Gewest zelf wil instaan voor het investeringsbeleid en dat de investeringen het best worden geregionaliseerd ? Dit lijken me logische antwoorden op dit moment.

In de nota van de federale regeringsformateur Verhofstadt staat niets van die strekking. Hij doet zeer vaag over de NMBS. Mijnheer de minister, zult u in de komende uren uw verantwoordelijkheid opnemen en aandringen op een nieuwe nota ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps *(Op de tribune) :* Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, formateur Verhofstadt heeft gisteren een prachtige goednieuwsshow opgevoerd. Hij belooft lastenverlagingen bij de vleet. Intussen beseft iedereen dat De Post en de NMBS in zeer slechte papieren zitten, zelfs bijna failliet zijn. Dat blijkt uit de informatieronde van de heer Di Rupo.

De heer Vinck heeft er geen doekjes omgewonden en heeft 25 miljard euro extra gevraagd. Zelfs als hij al dat geld zou krijgen, zou er nog niet genoeg zijn voor de tweede spoortoegang naar de haven van Antwerpen. De heer Vinck zegt dat Vlaanderen op zijn minst de helft zelf moet betalen. Als ik het me goed herinner, is dat niet wat werd overeengekomen in de Vlaamse regering. We hebben de voorbije jaren wel gesproken over co- en prefinanciering, maar dat ging niet over de helft van 800 miljoen euro voor een project als de tweede spoortoegang.

Bovendien wil de heer Vinck de hele investeringsvolgorde overhoop halen. Hij vindt de ondertunneling van de Schelde prioritair. De heer Bruyninckx van het havenbedrijf treedt hem daarin bij. Inderdaad, de ontsluiting van Zaventem, toch ook belangrijk voor de stad Antwerpen, wordt opzijgeschoven. Daar is geen geld voor, maar dat komt misschien later.

We kunnen inderdaad al conclusies trekken. De Vlaamse regering moet net als in het verleden haar standpunten bekendmaken. Aanvaarden we dat alles uitgesteld wordt omdat de federale overheid geen geld wil besteden aan het goederen- en passagiersverkeer ? Aanvaarden we een wissel van prioriteiten ? Laten we de tweede spoortoegang naar achter schuiven ? Zetten we alles op één project,

Malcorps

de spoorondertunneling van de Schelde ? Leveren we een massale inspanning en hoesten we zelf een groot deel van het geld op ? Vullen we zo de put van de NMBS en dus van de federale overheid op ? Dat is niet conform het Vlaams regeerakkoord en de afspraken op Vlaams niveau. Mijnheer de minister, hoe ziet u dit ? We zitten op het vlak van mobiliteit met een huizenhoog probleem als de NMBS haar taken niet zelf kan opnemen.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, net als de heren Caluwé en Malcorps heb ik via de media vernomen dat de heer Vinck werkt aan een ondernemingsplan. Ik veronderstel dat de heer Vinck dat ondernemingsplan zal voorleggen aan zijn raad van bestuur en aan de federale formateur.

Ik heb overigens formeel noch informeel weet van een vraag tot wijziging van het twaalfjarige investeringsprogramma dat we hebben afgesloten. Het is nog altijd zo dat elke wijziging of invraagstelling van een dergelijk programma moet worden onderworpen aan het oordeel van het executief comité van de ministers van Mobiliteit. Dat is wat mij betreft zeer duidelijk.

De Vlaamse regering blijft bij haar voorstel inzake het investeringsprogramma. Ik hoop dat dit een zeer duidelijk antwoord mag zijn.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de minister, u zegt dat u bij de afspraken blijft zoals die zijn overeengekomen in de context van het twaalfjarige investeringsprogramma. Wil dat zeggen dat zowel de rangorde, de timing als de financiering behouden blijven en dat alles dus blijft zoals het is ?

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : Mijnheer de minister, u bent Vlaams minister van Mobiliteit. Van een Vlaams minister van Mobiliteit zou ik verwachten dat hij, op het ogenblik dat hij in de kranten ziet verschijnen dat de spoorbaas een ondernemingsnota aan het opmaken is waardoor onze Vlaamse mobiliteit in bijzonder zware problemen zal geraken, niet wacht tot hij ooit eens in de verschillende organen even op het laatste moment zijn zeg over de kwestie mag doen.

Ik zou dan pro-actief werken en ervoor zorgen dat dit al vanaf de eerste minuut wordt bijgestuurd. Het lijkt me onverantwoordelijkheid van u om daarmee te wachten en te zeggen : 'Het interesseert me eigenlijk niet, want het ligt nog niet op mijn bureautafel'. Ik vrees dat uw houding ervoor zal zorgen dat we met bijzonder zware problemen zullen worden geconfronteerd, doordat er veel te laat wordt gereageerd.

De voorzitter : Minister Bossuyt heeft het woord.

Minister Gilbert Bossuyt : Mijnheer Caluwé, u hebt duidelijk een subjectieve interpretatie van mijn houding. Ik heb hier duidelijk gezegd dat de Vlaamse regering een akkoord heeft. Dat akkoord werd onder meer geuit door de minister van Mobiliteit in het executief comité. Het is ook een akkoord met de federale regering. Als men ook maar enige wijziging wil aanbrengen aan die afspraken van dat akkoord, moet dat gezamenlijk gebeuren.

De houding van de Vlaamse regering is heel duidelijk en formeel. Het zou trouwens ook van enige onzekerheid getuigen als ik mij zou roeren bij elk idee van gelijk wie. Ik herhaal : wie de heer Vinck ook is, ook hij moet verantwoording afleggen aan een raad van bestuur. Het is niet omdat hij in de pers bepaalde verklaringen doet, dat hij geen rekening moet houden met zijn raad van bestuur.

Hij kan voorstellen voorleggen aan de formateur, maar wij hebben een akkoord met de federale regering. Aan u te oordelen wat het zwaarst weegt. Ik heb wat dat betreft mijn oordeel.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart De Smet tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over initiatieven ten aanzien van de stijgende jeugdwerkloosheid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Smet tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over initiatieven ten aanzien van de stijgende jeugdwerkloosheid.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de werkloosheid in Vlaanderen is enorm toegenomen. Het gaat om een stijging met 12 percent. De CD&V-fractie wil vandaag bijzondere aandacht vragen voor de jeugdwerkloosheid. Die is immers gestegen met 14 percent. In de categorie van de min-18-jarigen stellen we een stijging van 43 percent vast.

Het Federaal Planbureau gaat er voor 2003 van uit dat er nog een stijging mag worden verwacht met 40.000 werklozen. Zelfs bij een heropflakkering van de economie zal volgens het Federaal Planbureau de werkloosheid nog blijven stijgen tot 2008.

Mijnheer de minister, welke voorstellen zult u doen om de verdere stijging van de jeugdwerkloosheid tegen te gaan en de jeugdwerkloosheid te laten afnemen ? Indien u de problematiek wilt minimaliseren, dan verwijs ik naar de jongeren die vandaag aan het studeren zijn voor hun eindexamen. Hoe zult u die jongeren een beter uitzicht op een job bieden ?

Indien u in uw antwoord verwijst naar de federale regeringsonderhandelingen en het streven naar 200.000 nieuwe jobs waarover in die context wordt gepraat, dan volstaat dat antwoord niet. Het Federaal Planbureau verwacht immers een toename van de beroepsbevolking met 160.000 mensen. Dat zou dus neerkomen op slechts 40.000 nieuwe jobs voor de mensen die vandaag werkloos zijn. Indien u verwijst naar uw eigen initiatief, namelijk de Jobkaart, dan kan ik alleen maar samen met u concluderen dat dat initiatief geen afdoend middel is en zal worden om de jeugdwerkloosheid tegen te gaan. Uit de cijfers van de VDAB blijkt dat slechts 87 jongeren met een Jobkaart effectief werk hebben gevonden.

Ik herhaal mijn vraag kort, want dat levert meestal ook korte en duidelijke antwoorden op. Wat zult u doen om de verdere stijging van de jeugdwerkloosheid tegen te gaan ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik weet op voorhand dat mijn antwoord de heer De Smet zal ontgoochelen, want hij heeft zijn ontgoocheling al aangekondigd.

Sinds juni 2001 is er inderdaad een breuklijn te zien in Vlaanderen wat de tewerkstelling bij jongeren betreft. Sindsdien is er een groep van jongeren die geen eerste job vinden en dat heeft niets te maken met hun diploma. Dat blijkt duidelijk uit de cijfers. Enkele maanden geleden hebben we reeds onze aandacht gericht op dat fenomeen.

We hebben die jongeren bijeengebracht en sollicitatietraining gegeven. Na de inspanningen die ze hebben geleverd, krijgen de jongeren van minder dan 25 jaar die langer dan 6 maanden werkloos zijn een Jobkaart. Die kaart geeft aan de werkgever het signaal dat de eerste maand voor hem een zeer goedkope maand kan zijn en dat hij de kans krijgt om met steun van de VDAB te zorgen voor opleiding op de werkvloer. De jongere krijgt het normale nettoloon, maar de werkgever betaalt slechts 50 percent van dat loon. De rest wordt bijgepast via een uitkering en via Vlaams geld dat wordt geïnvesteerd in specifieke begeleiding op de werkvloer. Voor sommige jongeren kan dat systeem worden uitgebreid tot 6 maanden.

Dit systeem is enkele maanden geleden geactiveerd. Tijdens het doorlopen van het programma hebben sommige jongeren gelukkig een job gevonden. Een duizendtal jongeren met een jobkaart zijn op dit ogenblik voor het eerst op de arbeidsmarkt actief. De effecten van het systeem zijn nog niet helemaal in te schatten.

Er is intussen ook een nieuw gegeven bijgekomen. De federale overheid, die bevoegd is voor het verlagen van de arbeidskost en voor het bepalen van de arbeidsduur, voert momenteel nieuwe onderhandelingen over de regeringsvorming. Ik wilde de federale onderhandelaars een duidelijk signaal geven en verder, zoals met de vorige federale regering, een coöperatief federalistisch werkgelegenheidsbeleid uitwerken.

Dat betekent dat wij oog vragen voor de specifieke situatie van de werkgelegenheid in Vlaanderen. Ik heb speciaal gewezen op het feit dat ik bezorgd ben voor de jongeren. Vooral de jongeren ondervinden immers moeilijkheden en krijgen geen kansen omdat zij geen ervaring kunnen voorleggen. Wij willen het gebrek aan ervaring compenseren door opleiding aan te bieden op kosten van de overheid.

Voor ons is het belangrijk de resultaten inzake lastenverlaging te kennen, die voortvloeien uit de onderhandelingen op Belgisch niveau. Het eerste voorstel van de formateur is hoopgevend omdat er een duidelijke keuze wordt gemaakt voor laaggeschoolden. Ik denk aan de groep jongeren die jonger dan 18 jaar zijn. De formateur wil ook een lastenverlaging voor kennisjobs doorvoeren. Zo worden ook de jongeren met een diploma gesteund.

Landuyt

Wij zullen afwachten welke stimulansen het Belgisch niveau biedt en onze bevoegdheden en middelen concentreren op de specifieke noden van de regio's. Voor ons ligt dat voornamelijk bij het bewaken van de groep jongeren. Wij zien in de cijfers dat die groep een vaste groep werklozen dreigt te worden. Wij moeten vermijden dat er opnieuw een generatie ontstaat die zich installeert in een uitkering.

Er is nog een hoopgevend signaal van de formateur, want hij wil de schorsingsbevoegdheid aan de regionale overheden overdragen. Dat betekent dat wij ten volle onze bevoegdheid kunnen opnemen ten aanzien van groepen die zich in een uitkering installeren. Wij zullen die bewaking koppelen aan begeleiding naar werk. Wij hopen dat wij verder kunnen samenwerken met de Belgische overheid en stappen in de goede richting kunnen zetten voor een betere werkgelegenheid. Ik wil nu nog geen ontgoochelingen tentoonspreiden, maar wens af te wachten wat de nieuwe onderhandelingen op federaal niveau opleveren.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de minister ontgoochelt mij zeker, maar dat is niet het belangrijkste.

De minister mag er niet van uitgaan dat parlementsleden hier vragen stellen om zich gelukkig te voelen. Het zijn de jongeren die effectief zonder werk zitten, die het meest ontgoocheld zijn. Ik heb al meermaals aan de minister gevraagd welke initiatieven hij zou nemen om daaraan te verhelpen, en hij heeft inderdaad verwezen naar het federale overleg. Ik besluit daaruit dat op die manier niet aan de noden wordt voldaan.

Hij heeft verwezen naar de Jobkaart, maar de resultaten ervan wijzen erop dat deze maatregel niet voldoet. De minister stelt de jongeren – en wellicht ook de ouders – teleur die aan het blokken zijn. De minister zegt dat zij moeten afwachten en hun ontgoochelingen even in de ijskast moeten steken. Het ontbreekt de Vlaamse regering aan een duidelijke visie.

De minister is natuurlijk niet verplicht om te luisteren in het parlement. Mijn vraag heeft geen zoden aan de dijk gebracht. Mijnheer de minister, de CD&V-fractie zal deze problematiek aandachtig opvolgen. We zullen u hier in de commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme op afrekenen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens

Actuele vraag van mevrouw Margriet Hermans tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Cock en Huybrechts en mevrouw Hermans tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de enquête van het tijdschrift Klasse betreffende de beoordeling van herexamens.

Minister Gabriels zal antwoorden in naam van minister Vanderpoorten.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, vorige week zijn in het onderwijstijdschrift Klasse de resultaten van een vrij eigenaardige enquête verschenen. Uit de bevraging van 1.200 leerlingen, van 700 leerkrachten en van 800 ouders is gebleken dat de herexamens, die in het Vlaams onderwijslandschap al sedert het begin van de jaren negentig worden gediaboliseerd, weer heel wat voorstanders kennen. De meerderheid van de leerlingen en van de ouders heeft zich voor herexamens uitgesproken. Bij de leerkrachten is 30 percent in sterke mate en 30 percent in bepaalde mate voor herexamens gewonnen.

In de jaren negentig hebben we besloten om leerlingen in het middelbaar onderwijs niet enkel door middel van examens te beoordelen. Dit heeft tot de invoering van de permanente evaluatie geleid. In

De Cock

veel scholen is de permanente evaluatie gewoon aan het bestaande systeem toegevoegd. In die scholen kennen de leerlingen doorheen het schooljaar een permanente stressopbouw die tijdens de examenperiodes – in december, vlak voor Pasen en in juni – stresspieken kent. Vroeger hadden de leerlingen enkel tijdens die examenperiodes stresspieken. De permanente evaluatie confronteert hen gedurende heel het jaar met stress.

Dat de meeste zittenblijvers jongens zijn, verbaast me niet. Jongens en meisjes beleven hun puberteit op een andere manier. Bij jongens is de crisis vaak iets intenser en iets langduriger. Dit is een feit dat vaak niets met slechte wil te maken heeft. Indien we jongens die door een dergelijke puberteitscrisis een paar maanden verliezen of zichzelf gedurende een tijdje op non-actief zetten door middel van herexamens de kans bieden om bepaalde zaken weer wat in te halen, geven we ze eigenlijk een tweede kans. Mijns inziens moeten we onze jongeren die tweede kans bieden. We moeten dit echter niet met het opgestoken vingertje doen. We moeten hun niet zeggen dat ze een jaar hebben verbrod en dat ze nu maar op de blaren moeten zitten.

Aan heel deze kwestie is tevens een budgettaire factor verbonden. Zittenblijvers kosten de gemeenschap immers geld.

Dat de meeste zittenblijvers zich in het technisch secundair onderwijs bevinden, verbaast me al evenmin. In deze richtingen zitten immers iets meer jongens dan meisjes. De vraag om herexamens maatschappelijk weer wat aanvaardbaarder te maken, klinkt in die onderwijsrichtingen dan ook iets luider.

Ik vraag me af of het nodig is om herexamens nog langer te diaboliseren. Mijns inziens is het mogelijk om jongeren duidelijk te zeggen dat ze het een paar maanden niet goed hebben gedaan, maar dat ze een tweede kans krijgen die hun een stuk van hun zomervakantie zal kosten. Voor wat, hoort wat.

Hoe staat de minister tegenover deze nieuwe gegevens ? Het spreekt vanzelf dat bijkomend onderzoek noodzakelijk is. We moeten de correlatie tussen het grotendeels verdwijnen van de herexamens en het aantal zittenblijvers achterhalen. Hoewel dit nader moet worden onderzocht, ben ik sowieso van mening dat we onze jongeren steeds een tweede kans moeten geven.

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijn actuele vraag betreft dezelfde enquête. De meerderheid van de 3.000 bevraagde leerlingen, leerkrachten en ouders heeft zich heel expliciet voor het inrichten van herexamens uitgesproken.

Begin jaren negentig werden die herexamens inderdaad een klein beetje ontmoedigd. Dat was de politiek inzake onderwijs van de Vlaamse overheid. Die politiek had vele redenen. Een eerste reden was dat herexamens te veel werden gebruikt als een straf of een sanctie in plaats van als een remedie. Een tweede reden was van praktisch-organisatorische aard binnen de scholen zelf. Een derde reden was dat men oordeelde dat leerlingen op een paar weken en zonder begeleiding niet datgene konden inhalen waarin ze met begeleiding al maanden een achterstand hadden. Men vond ook dat de klassenraad wel zou kunnen beoordelen of een leerling rijp en volwassen genoeg was en cognitief voldoende in staat om een volgend schooljaar aan te kunnen.

Uit deze enquête blijkt echter dat toch heel wat mensen opteren voor een tweede kans voor leerlingen van het middelbaar onderwijs die hebben gefaald. Zij vinden dat dit misschien toch te corrigeren valt op die korte periode. Ik spreek uit eigen ervaring : ik heb ook ooit tweede zit en herexamens gehad. Ik ben niet beschaamd om dat toe te geven. Ik ben er zeker van dat die klassenraad me vandaag wel zou hebben laten overgaan. Maar ik ben er net zo zeker van dat ik dan het volgende jaar met zware problemen zou hebben gekampt voor dat bepaalde vak. Mij leek het dus verstandiger om dat herexamen te doen.

Mijn vraag aan de minister van Onderwijs is dus dezelfde als die van de heer De Cock. Hoe gaat zij reageren op deze enquête ? Is ze bereid om daar beleidsmatig iets mee te doen, om er rekening mee te houden ? Misschien kan dat herexamen op een of andere manier een tweede kans krijgen in plaats van dat men het ontmoedigt.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, we hebben het eigenlijk allemaal al gehoord : 3 op de 4 leerlingen in het secundair onderwijs zijn voorstander van het systeem van her-

Huybrechts

examens. Ook de meerderheid van de leerkrachten is het systeem niet ongenegen en wil de leerlingen een tweede kans geven. Minister Vanderpoorten en haar kabinet, echter, hebben er bij de scholen sterk op aangedrongen om het systeem van herexamens terug te dringen. Slechts in uitzonderlijke omstandigheden kan men die nog toestaan. Mijnheer de voorzitter, ik wil minister Vanderpoorten dan ook de vraag stellen of ze bij haar voornemen blijft om het systeem van herexamens af te bouwen, hoewel een grote meerderheid van leerkrachten, leerlingen en ouders voorstander zijn van het systeem van een tweede zittijd.

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, zoals reeds aangegeven kon minister Vanderpoorten hier vandaag niet aanwezig zijn wegens een verplichting aan het Hof. Daarom geef ik dit antwoord in haar naam.

Ik verwijs naar de omzendbrief van 25 juni 1999, die werd rondgestuurd door de vorige regering. Daarin staat : 'Het behoort tot de autonome bevoegdheid van de delibererende klassenraad om te oordelen of sommige leerlingen aan een bijkomende proef moeten worden onderworpen, vooraleer een definitieve beslissing kan worden genomen.' Van die regelgeving is tot op heden geen letter gewijzigd. De minister zal zich beraden over de vraag of het noodzakelijk is om een en ander bij te sturen, in het licht van de vraag bij leerlingen en leerkrachten.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de minister, ik dank u voor dat antwoord. Ik neem akte van het feit dat de minister zich beraadt, en dat de omzendbrief van 25 juni 1999 nog steeds van kracht blijft. Het behoort dus tot de autonome bevoegdheid van de klassenraad om al dan niet een bijkomende proef op te leggen aan een leerling. Ik denk dat we het bij die omzendbrief moeten houden. Maar misschien kan er toch ook een signaal worden gegeven dat herexamens niet mogen worden gediaboliseerd. Dat zullen we dan nog wel aan de minister vragen, in de onderwijscommissie.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de minister, het klopt dat het niet gaat over een strikte regel. Maar het is wel een feit dat de minister en haar kabinet het systeem van herexamens zeer sterk afraden. Als een grote meerderheid van ouders, leerkrachten en leerlingen toch gewonnen is voor dit systeem van herexamens, om deze kinderen een tweede kans te geven, dan mag men dat zomaar niet onder tafel vegen. Men moet daar duidelijk rekening mee houden.

De voorzitter : Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans : Ik wil opmerken dat de minister beloofd heeft deze zaak te bekijken. We moeten inderdaad uit de sfeer van het bestraffende. Tenslotte is een herexamen een remedie. Het kan een oplossing zijn voor een achterstand, doordat de student wordt aangemoedigd om voor bepaalde vakken te blijven kiezen en niet meteen af te haken en naar een lagere afdeling af te zakken. Ik meen dus dat het inrichten van herexamens niet langer mag worden ontmoedigd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over publiek-private samenwerking in de socialewoningbouw

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over publiek-private samenwerking in de socialewoningbouw.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de nood aan sociale woningen, zowel aan huurwoningen als aan koopwoningen, is enorm groot. Op een congres over armoedebestrijding vorige maandag in Hasselt hebt u daarover heel interessante, om niet te zeggen spectaculaire uitspraken gedaan, die ons in elk geval plezieren en goed klinken voor degenen in Vlaanderen die wachten op een sociale woning.

Zo zijn er trouwens velen. Volgens gegevens die u hebt gepubliceerd, zouden er 67.000 wachtenden zijn. Kunt u nader preciseren hoeveel het er zijn

Platteau

voor koopwoningen, en hoeveel voor huurwoningen ?

U zei ook dat de 118 maatschappijen die gronden ter beschikking hebben, 43.000 percelen in reserve hebben waar sociale woningen kunnen worden gebouwd die als koop- of als huurwoning kunnen dienen. Dat is spectaculair, en het geeft een mooi perspectief aan de wachtenden. Op sociaal vlak zou dat een goede zaak zijn.

We komen voortdurend met mensen in contact. Hun eerste vraag is gewoonlijk of we hen aan een job kunnen helpen, maar de tweede is of we hen aan een sociale woning kunnen helpen. Mijnheer de minister, hoe denkt u die 43.000 gronden te laten gebruiken voor de bouw van sociale woningen ?

In Vlaams-Brabant zouden er 120 woningen kunnen bijkomen via het systeem van PPS. Hoe denkt u dat te realiseren ? Wat is uw timing daarvoor ? Welke procedure moet daarvoor worden gevolgd ? Kunnen de gemeenten initiatieven nemen om eraan mee te werken ?

In elk geval is het een grote uitdaging. U hebt gezegd dat er mogelijkheden zijn, en u hebt daar een inventaris van opgemaakt die ons toelaat klaar te zien in deze materie. Ik wens u daarvoor te feliciteren. Wat kunnen we doen, en wat zult u doen om die grote uitdaging aan te gaan ?

De voorzitter : Minister Gabriels heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag van de heer Platteau is wat via PPS kan worden gerealiseerd bovenop wat reeds in de woningbouw wordt gedaan. We hebben twee traditionele programma's, het investeringsprogramma en het bouw- en renovatieprogramma, samengevoegd tot één programma.

Vijf jaar geleden was er een investeringsritme van 130 miljoen euro. Nu kunnen we meer dan 300 miljoen euro, of meer dan 12 miljard frank, besteden aan de bouw van sociale woningen. In de 2 jaar dat ik deze bevoegdheid heb, hebben we de kredieten voor 100 percent gebruikt waarvoor ze bedoeld zijn.

PPS is een instrument dat erbij komt. We hebben daar in de commissie lang over gediscussieerd. Het is trouwens ook een uitvloeisel van een studie die een van mijn voorgangers had besteld over de financiële stromen in de huisvesting. De Vlaamse regering wil in 2 jaar tijd 930 extra woningen bijbouwen, ongeacht het investeringsvolume.

Dat betekent voor Vlaams-Brabant ongeveer 120 bijkomende woningen, waarvan 44 voor Dilbeek. De financiering daarvan gebeurt via de reguliere begroting. Er zal 25 miljoen euro worden uitgetrokken om deze doelstelling te halen. We zullen dit project gedurende 2 jaar doorzetten. We hopen dat het een succes wordt en dat we in de toekomst op die manier nog meer extra projecten kunnen uitvoeren.

De pilootprojecten zullen snel worden gerealiseerd. Voor Dilbeek bijvoorbeeld vindt morgen overleg plaats met Providencia. Daar zullen de eerste concrete stappen worden ondernomen. De aanbestedingsprocedure voor deze projecten wordt momenteel uitgewerkt. Het is de bedoeling dat de eerste publicaties voor aanbesteding reeds op 15 augustus 2003 verschijnen.. Dit bewijst dat we heel kort op de bal spelen. We zullen ervoor zorgen dat via dit kanaal zoveel mogelijk wordt aangevuld. De noden in heel Vlaanderen waarnaar u verwijst, zijn geëvalueerd. Ze moeten wel nog gedifferentieerd worden omdat er een groot onderscheid bestaat tussen bijvoorbeeld mensen die slechts één kamer nodig hebben met gemeenschappelijke ruimte, en mensen die een eengezinswoning nodig hebben. Daartussen ligt nog een heel gamma. Ik heb alle maatschappijen opgedragen zich daar creatief mee bezig te houden.

We kunnen dus niet zeggen dat we niet voldoende gronden hebben. De 15.000 woningen die gepland zijn, zijn al voorbestemd. Die gronden zijn er al. Voor de rest beschikken de socialehuisvestingsmaatschappijen nog over reserves voor 43.000 eengezinswoningen. Dan zitten we al redelijk dichtbij de wachtlijst van 60.000 waarnaar steeds wordt verwezen. Een vierde van alle gronden is trouwens al uitgerust met riolering en wegen. We kunnen dan ook heel snel tewerkgaan. Nu komt het erop aan deze zorg die leeft bij alle partijen, tijdens de begrotingsbesprekingen te vertalen in nog meer inspanningen, zodat we op een minimum van tijd – we hopen in maximum nog één legislatuur – de hele wachtlijst te kunnen wegwerken.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de minister, uw antwoord geeft mij volledige voldoening. We leven op hoop.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp – 1584 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Den Heuvel, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Roegiers, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jan Roegiers, verslaggever *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, collega's, het ontwerp van decreet werd door de commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandeld op 3 april en 13 mei 2003. Aan de basis van dit ontwerp van decreet lag de motie van aanbeveling van het Vlaams Parlement tot besluit van de maatschappelijke beleidsnota inzake bijzondere jeugdzorg, goedgekeurd door het Vlaams Parlement in 1999. Dat legde zowel inhoudelijke als procedurele lijnen vast voor de uitbouw van de integrale jeugdhulp.

De pilootregio's werden samengesteld eind 2000 begin 2001. Het gaat om de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Gent en Tongeren-Hasselt. Het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp maakt het mogelijk om op een beperkte tijd van twee jaar in bepaalde sectoren de bestaande regelgeving opzij te schuiven en zo te kunnen experimenteren.

In de algemene bepalingen van het decreet wordt onder meer het toepassingsgebied van het uitvoeringsbesluit afgebakend. Het geldt alleen voor de hulpaanbieders in de pilootregio, voor de minderjarige personen uit hun leefomgeving of voor andere hulpvragers die op deze hulpaanbieders een beroep doen. Een belangrijke uitzondering is de mogelijkheid van een toewijzing naar een hulpaanbieder buiten de pilootregio.

Met betrekking tot de rechten van de cliënt is het internationaal verdrag inzake de rechten van het kind een belangrijke pijler van de integrale jeugdhulp. Het uitvoeringsbesluit voegt echter enkele klemtonen toe. Het versterkt de handelingsbekwaamheid van de minderjarige en erkent hem of haar als autonome hulpvrager.

De modulering moet het hulpaanbod over de sectoren heen transparanter maken zodat cliënt en hulpverlener een beter en juister zicht hebben op het globale hulpaanbod. Het uitvoeringsbesluit voorziet erin dat alle hulpaanbieders in de pilootregio's hun aanbod omzetten in modules.

Voor de rechtstreeks toegankelijke hulp voorziet het uitvoeringsbesluit in een regeling om netwerkvorming mogelijk te maken en te stimuleren. Wat de onrechtstreeks toegankelijk hulp betreft, worden in dit hoofdstuk van het uitvoeringsbesluit de regels voor de werking van de toegangspoort vastgelegd. Het gaat over diagnostiek, indicatiestelling, toewijzing, trajectbegeleiding en bemiddeling.

Met betrekking tot de afwijking op de sectorale regels, moeten de betrokken administraties de nodige flexibiliteit aan de dag leggen om bepaalde regels aan te passen, bijvoorbeeld voor het berekenen van de begeleidingsdagen bij een gemoduleerd aanbod. Uit contacten met de projectleiders en de koepels, blijkt dat het proces voor sommigen te snel en voor anderen te traag gaat. Het is een permanente evenwichtsoefening om enerzijds duidelijk aan te tonen dat het proces doorgaat en om anderzijds niet te snel te gaan om alle sectoren mee te hebben.

Er zijn adviezen op het decreet binnen van de Raad van State, de SERV, de VLOR en het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Het decreet werd goedgekeurd in de commissie met acht stemmen voor bij vijf onthoudingen. *(Applaus)*

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, op 9 juli vorig jaar werd in de plenaire vergadering de bespreking gevoerd van het ontwerp van decreet betreffende de integrale jeugdhulpverlening. De hoorzitting en de bespreking hebben onze fractie ervan overtuigd dat het juridisch en beleidsmatig aangewezen was om decretaal de regering een machtiging te geven om via besluiten van bestaande decretale bepalingen af te wijken. Deze machtiging is zowel in tijd als in ruimte welomschreven en beperkt.

Toen stelden we namens de fractie dat er nauwlettend op moet worden toegezien dat de Vlaamse regering slechts met mate en gemotiveerd die mach-

Merckx-Van Goey

tiging gebruikt. Bovendien stelt artikel 14 van het zogezegde machtigingsdecreet dat de besluiten van de regering binnen de twee maanden ter bekrachtiging moeten worden voorgelegd aan het Vlaams Parlement dat ze binnen de zes maanden na hun goedkeuring bekrachtigt. Het ontwerp van bekrachtingsdecreet ligt hier thans voor en past in de zojuist geciteerde procedure.

Op 13 december heeft de regering een besluit betreffende de integrale jeugdhulp goedgekeurd. Het is dus net binnen de termijn van zes maanden dat het ontwerp van bekrachtigingsdecreet hier nu voorligt – net op tijd dus.

Tijdens de commissievergadering van 13 mei hebben we het ontwerp besproken. Ikzelf blijf het moeilijk hebben met de totstandkoming van het besluit, maar ook van het bekrachtigingsdecreet. Immers, uit de bijgevoegde adviezen blijkt dat het draagvlak voor het besluit niet zo eenduidig is als men wil doen geloven, en dat de bezwaren onvoldoende beantwoord werden of dat het beoogde ruimer kader voor de verdere implementatie van de integrale jeugdzorg nog onvolkomen is. Nog betekenisvoller is het ontbreken van enkele belangrijke adviezen, en vooral het ontbreken van een kindeffectrapportage. Voor mijn commentaar dienaangaande verwijs ik naar het commissieverslag. Toch wil ik hier nogmaals mijn voorbehoud beklemtonen.

Het ontbreken van een kindeffectrapportage is onaanvaardbaar, vooral omdat dit ontwerp van decreet betrekking heeft op de rechten van minderjarigen. In dit parlement hebben we een decreet op de kindeffectrapportage goedgekeurd. Daarin wordt gestipuleerd dat, telkens als ons een ontwerp van decreet wordt voorgelegd dat de belangen van minderjarigen rechtstreeks raakt, het vergezeld moet gaan van een kindeffectrapport. Bij dit bekrachtigingsdecreet werd een dergelijk rapport niet voorgelegd. Dit vormt nochtans een wezenlijk element in de wetgevingsprocedure. Het is evenwel het parlement dat zelf zal moeten uitmaken of het, ondanks het ontbreken van dit belangrijk element, aan dit ontwerp van decreet zijn goedkeuring zal verlenen, dan wel of het zal kiezen voor een sanctie, dus voor het niet goedkeuren. Er ontbreekt hier ook een advies van de Kinderrechtencommissaris wiens interventies we anders toch wel hoog inschatten.

Wat het ontwerp van decreet zelf betreft, hebben we helemaal geen bezwaar tegen het feit dat het hier gaat om een ontwerp van decreet ter bekrachtiging van een besluit. Ook wij hebben immers het machtigingsdecreet mee goedgekeurd, en we willen onze houding nu ook consequent doortrekken. We staan erachter dat binnen de contouren van het ontwerp van decreet en van het besluit wordt geëxperimenteerd in de pilootregio's, maar we verzetten ons er uitdrukkelijk tegen dat wordt geëxperimenteerd met het soepel omgaan met een machtiging. Een overschrijding en het niet respecteren van een machtiging zullen we niet dulden. Het is immers de taak van het parlement om naar aanleiding van de bekrachtiging de machtiging nauwgezet te respecteren. Het argument dat ook de rechten van cliënten onderhevig kunnen zijn aan de 'trial and error'-bevindingen van tijdelijke pilootregio's staat compleet haaks op de idee van een adequate rechtsbescherming waarmee we per definitie niet kunnen experimenteren.

Het komt de Vlaamse regering dus niet toe de bepalingen 'rechten van de cliënt' op te nemen in haar ter bekrachtiging voorgelegde uitvoeringsbesluit. Dit is niet alleen juridisch uit den boze, het is ook niet wenselijk. Subsidiair stellen we vast dat hoofdstuk 2 met betrekking tot de rechten van de cliënt tal van gebreken vertoont en vragen ter verduidelijking oproept waaraan normaliter verholpen had kunnen worden door het volgen van de normale parlementaire weg. Ik ga dus enkel in op hoofdstuk 2 van het besluit dat de bepalingen over de rechten van de cliënt bevat. Het gaat over artikel 5, dat een regeling inhoudt van de uitoefening van die rechten, maar ook van de bijstand van een vertrouwenspersoon. Artikel 6 gaat over het recht op duidelijke, volledige en begrijpelijke informatie over het hulpaanbod, maar ook over informatie aangaande aard, inhoud en urgentie van hulpverlening, en risico's bij niet-hulpverlening. Artikel 7 gaat over recht op inzage in stukken die uitsluitend henzelf betreffen, recht op toegang tot stukken, recht om zich uitdrukkelijk te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of een wettelijke vertegenwoordiger. Artikel 8 handelt over het recht om geïnformeerd vrij in te stemmen met iedere tussenkomst.

In zijn advies over het ontwerp van besluit stelde de Raad van State dat de bepalingen van hoofdstuk 2 met uitzondering van artikel 4 geen rechtsgrond vinden in het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp. De Raad gaat zelfs verder : 'Het gaat overigens om bepalingen die de rechtsverhouding tussen bepaalde personen betreffen, onder meer tussen minderjarigen enerzijds en hun ouders en hulpverleners anderzijds. De desbetreffende regelingen steunen impliciet op

Merckx-Van Goey

een afweging van belangen. Bij gebrek aan machtiging daartoe door een decreetgever komt het de Vlaamse regering niet toe om tot die belangenafweging over te gaan. Hoofdstuk 2 dient dus uit het ontwerp van decreet te worden weggelaten.'

Op die opmerking repliceerde de regering dat er inderdaad een gebrek aan machtiging is, maar door dit ontwerp van bekrachtingsdecreet goed te keuren geeft het parlement die machtiging alsnog. De ware reden was dat de Vlaamse regering geen zin had om de nodige en noodzakelijke adviezen in te winnen. De regering heeft dus welbewust het parlement misleid en de meerderheid laat dit voorbijgaan als een fait divers. De regering lapt de machtiging aan haar laars. Voor de technici is dat een schending van artikel 20 van de bijzondere wet, een bevoegdheidsverdelende regel, die in samenhang met andere bepalingen tot een vernietiging kan leiden bij het Arbitragehof.

Rechten van de cliënt horen principieel niet thuis in een uitvoeringsbesluit. Die rechten expliciteren de grond- en persoonlijkheidsrechten die in een context van hulp- en dienstverlening hun evidentie verliezen. Het komt de decreetgever en niet de regering toe, om die rechten vast te leggen. Een aanzet hiertoe wordt gegeven in het voorstel van decreet van mevrouw Van Den Heuvel, mevrouw Ceysens, mevrouw Becq en de heren Swennen en Roegiers, houdende de rechtspraak, rechtsbescherming en inspraak van gebruikers van welzijnsvoorzieningen.

Om een ad-hocregeling tegen te gaan en eventuele tegenspraak tussen aparte regelingen te vermijden, is het noodzakelijk dat dit voorstel van decreet de enige basis vormt voor het vastleggen van gebruikersrechten. Daarom dienen we bij dit ontwerp van bekrachtigingsdecreet een amendement in dat ertoe strekt artikel 2 te vervangen door de volgende tekst : 'Het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp wordt, met uitzondering van de bepalingen van hoofdstuk 2, bekrachtigd met ingang van 1 januari 2003, dag van zijn inwerkingtreding.'

We vragen dus een uitzondering van de gewraakte bepalingen zoals ook wordt ondersteund in het advies van de Raad van State. Dit amendement strekt er zeker niet toe de minderjarige en zijn leefomgeving inzake integrale jeugdhulp rechteloos te laten. Desgevallend kan het decreet van 19 juli 2002 betreffende de integrale jeugdhulp worden aangevuld met een luik over de rechten van de minderjarige en zijn leefomgeving. Dit draagt onze voorkeur echter niet weg. Dit ontwerp van decreet had zelfs in de normatieve bepalingen met dit hoofdstuk kunnen worden aangevuld. Hierdoor kan het Vlaams Parlement zijn rol ten volle vervullen. Zo zal snel duidelijk worden dat de bepalingen van hoofdstuk 2 bovendien veel onduidelijkheden vertonen. Een discussie ten gronde in het parlement is noodzakelijk. Het tussentijds rapport 'Het juridisch statuut van de minderjarige in de jeugdhulpverlening' van de werkgroep positie van de cliënt, de beleidsondersteuning Integrale Jeugdhulpverlening, van februari 2003 dat nog steeds niet aan het parlement werd voorgelegd, kan hierbij een passend instrument zijn.

Bij wijze van voorbeeld geef ik enkele punten waarmee het parlement nu blijkbaar zonder meer zou instemmen. Ze staan in de teksten die nu ten onrechte in het besluit van de regering onder het hoofdstuk 'cliëntenrechten' zijn opgenomen. Wie beoordeelt de mogelijkheid van een minderjarige om een redelijke beoordeling van zijn belangen te maken ? Wie is de vertrouwenspersoon en wie is dat zeker niet ? Wie moet tegemoetkomen aan het recht op informatie over de rechten ?

Het samen lezen van lid 1 en 2 van artikel 6 brengt geen duidelijkheid, integendeel. Het loutere feit dat een minderjarige en een betrokken persoon uit zijn leefomgeving het recht verwerven op inzage in de stukken die uitsluitend henzelf betreffen, is problematisch en niet in alle gevallen opportuun. De minderjarige heeft het recht om zich uitdrukkelijk te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordigers tot alle of bepaalde informatie in de dossiers die hem betreffen. Betekent dit a contrario dat de minderjarige zich niet kan verzetten tegen de toegang van andere personen uit zijn leefomgeving tot informatie die de minderjarige betreffen ?

Als we de zogezegde rechten van de cliënt van naderbij bekijken en vergelijken met reeds bestaande rechten, dan kunnen we niet anders dan besluiten dat de cliënten er bekaaid vanaf komen en beter hadden verdiend. Eens te meer ligt de weg open om het misprijzen van de regering en de meerderheid van dit parlement via gerechtelijke weg te laten afstraffen. Zo lezen we bijvoorbeeld in artikel 8 dat de minderjarige en de betrokken personen uit zijn leefomgeving vrij en geïnformeerd kunnen instemmen met iedere tussenkomst van een hulpaanbieder. Een betrokken persoon is volgens de voorbeelden van de regering iemand uit de school, uit de sport- of jeugdclub, maar kan op basis van de definitie van het besluit ook een vertegenwoordi-

Merckx-Van Goey

ger zijn uit een sekte of uit het drugsmilieu. Of denkt u misschien dat iemand in de integrale jeugdhulp niet aan dergelijke gevaren blootstaat ? Willen we dat zo iemand een vertrouwenspersoon wordt ? Willen we dat die persoon grondig wordt geïnformeerd over de eventuele risico's van niet-hulpverlening ? Uit de tekst kan niet worden opgemaakt wie de vertrouwenspersoon is, maar ook niet wie dat zeker niet is.

Ook het inzagerecht is minder dan het bestaande recht op openbaarheid van bestuur. Als het een administratieve overheid betreft, kan iedereen zonder een belang aan te tonen zijn eigen gegevens inzien en kosteloos verbeteringen aanbrengen. In artikel 7 kan de minderjarige nooit alleen inzage krijgen, want hij moet vergezeld zijn van een betrokken persoon uit zijn leefomgeving en zijn inzagerecht wordt gereduceerd tot het recht op een goed gesprek, een babbeltje – maar met wie ? Helaas, het besluit vergeet dat te vermelden. Ook waarover is niet altijd duidelijk. De minderjarige mag samen met zijn betrokken persoon alleen babbelen over stukken, niet over het dossier, maar hij kan wel verhinderen dat zijn ouders of wettelijke vertegenwoordiger zijn dossiers inzien. Jongeren mogen dan al mondiger zijn geworden, helderziend zijn ze nog steeds niet.

Ik vestig er ook de aandacht op dat de minderjarige in een bepaalde interpretatie alleen kan optreden. Dat geldt dan ook voor bepaalde personen uit zijn leefomgeving. Het recht op privacy geldt dan enkel ten aanzien van zijn ouders of wettelijke vertegenwoordigers. Deze interpretatie sluit niet uit dat de betrokken persoon, zonder minderjarige, het recht op een goed gesprek uitoefent zonder dat de minderjarige, de ouders of de wettelijke vertegenwoordiger hiervan op de hoogte zijn, laat staan het kunnen verbieden.

Collega's, u zult zich afvragen waarom ik zo'n technisch betoog in de plenaire vergadering hou. Bij de behandeling in commissie werden de leden van de commissie ongeduldig en wilden ze onmiddellijk stemmen. Omdat er in de commissie meestal niemand op mijn bemerkingen wil of kan antwoorden, heb ik geoordeeld dat ik ze evengoed in de leegte van het halfrond kan lanceren.

De decreetgever gaat duidelijk in de fout. De regering geeft openlijk toe dat het haar machtiging miskent. De meerderheid keurt zonder enige discussie het ontwerp van decreet goed, terwijl ze op de hoogte is van talrijke lacunes en fouten in de tekst. Misschien krijgen we via dit decreet wel een vervolg op de rechtspraak van de rechtbank van eerste aanleg van Brussel, waar men het nog nodig achtte om toch via een prejudiciële vraag een ongrondwettelijkheid te laten vaststellen. Misschien is een volgende rechter wel bereid via een rechtstreekse toetsing aan internationale verdragen deze zogenaamde rechten van de cliënt naar de prullenmand te verwijzen en de kosten ervan op de Vlaamse overheid en dus de Vlaamse belastingbetaler te verhalen.

De rode draad in het beleid van deze regering is dat ze een wezenlijke bijdrage levert aan de creatie van rechtspraak inzake de verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid van de wetgever. *(Applaus bij CD&V en het VB)*

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mevrouw Merckx, ik heb u niet willen onderbreken omdat ik net na u aan het woord ben en niet wilde verzeilen in heen-en-weergekibbel over een behoorlijk juridisch probleem. Ik vind het niet correct dat u stelt dat er geen debat is geweest in de commissie. Zoals u weet, zijn er voor juridische denkoefeningen vaak twee invalshoeken en uitwegen.

Ik wil eerst verduidelijken waarom we het ontwerp van decreet willen goedkeuren. U hebt alleen stilgestaan bij hoofdstuk twee van het besluit, dat handelt over de rechten van de cliënt. Het ontwerp bevat echter heel wat meer hoofdstukken, zoals inzake modulering van het hulpaanbod, de opsplitsing ervan in een rechtstreeks en onrechtstreeks toegankelijk aanbod, het regionaal netwerk van rechtstreeks toegankelijke hulp, de diagnosestelling waar we met z'n allen zo naar hebben gevraagd. Verder zijn er nog de hoofdstukken over de indicatiestelling en de trajectbegeleiding voor minderjarigen. Dat zijn allemaal grote verworvenheden.

Dit is een oefening waarbij wordt geprobeerd om door zes sectoren heen één traject te trekken voor een minderjarige. We zien daar een enorme meerwaarde in. U hebt daar met geen woord over gerept. Dat toont misschien aan dat u met alles akkoord kunt gaan, behalve dan met hoofdstuk twee. De vraag is dan of we daarom het ontwerp van decreet overboord moeten gooien. Ik wil verantwoorden waarom hoofdstuk twee in dit experiment ook zijn plaats heeft.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw Ceysens, we hebben het ontwerp van decreet inzake integrale hulpverlening waarin aan de regering een machtiging wordt gegeven, actief gesteund. We hebben de rol van het parlement daarin helpen versterken. We hebben thans geen enkel probleem met die machtiging voor de regering. Als zij op basis daarvan een besluit neemt, zullen we dat kritisch lezen en de bekrachtiging hier verlenen. Het is belangrijk dat die bekrachtiging binnen de machtiging valt. Daarvoor zijn zowel de opmerking als het advies van de Raad van State zeer merkwaardig.

We willen ons enkel tegen de tekst van hoofdstuk 2 afzetten, vandaar ons amendement om enkel hoofdstuk 2 eruit te halen. Ik heb mijn tijd niet willen invullen met uit te leggen hoe goed heel dit experiment is. Dat hebben we vorig jaar en in de commissie al gedaan. We gaan akkoord met het hele besluit, met uitzondering van hoofdstuk 2.

Op 5 december was het advies van de Raad van State klaar. Sinds 5 december weet de regering dat er een probleem van rechtsgrond bestaat voor de rechten van de cliënt. De regering had dit ontwerp van decreet perfect kunnen aanpassen via een tweede artikel over de rechten van de cliënt. Waarom heeft ze dat niet gedaan ?

Mevrouw Patricia Ceysens : Het is aan de minister om daarop te antwoorden. Het zou een bizarre oplossing zijn. Er zou dan één artikel in het ontwerp van decreet zitten dat wij niet echt zien zitten.

Ik vind deze opmerking van de Raad van State eerlijk gezegd een beetje vreemd. Ik had grote problemen verwacht bij het advies op het eerste ontwerp, het machtigingsontwerp. Dat ontwerp gaf geen enkele hint over de richting die de minister wou uitgaan. De Raad van State is daar heel soepel over gegaan, en vond het voldoende dat het beperkt was in de tijd en in de ruimte. De Raad van State vroeg enkel dat we al de rest zouden voorleggen aan het parlement. Het verwonderde mij dat dit zo vlotjes ging. Ik had niet verwacht dat het ontwerp in die vorm door de Raad van State zou raken.

De Raad van State zegt in zijn advies op het ontwerp van decreet van 15 mei 2002 expliciet dat hij er zich wel degelijk van bewust is dat de regering hiermee de machtiging krijgt om bestaande decreten naast zich neer te leggen, en dat dit een soort vrijbrief is. De regering krijgt de tijd en de ruimte om dwars door alles heen te gaan. Hopelijk heeft de Raad van State beseft dat we dringend moeten stoppen de minderjarigen op te delen in vakjes, dat de minderjarigen niet meer aan de juiste hulp geraken omwille van reglementaire en juridische obstakels. Dat hebben we willen overstijgen met het eerste ontwerp van decreet. We wisten heel goed dat er juridische risico's aan verbonden waren.

Nu hebben we hier de tweede oefening. Ik was verrast dat de minister zo ver in haar kaarten laat kijken. In al de hoofdstukken die u niet hebt genoemd, gaat de minister vrij ver. U hebt het enkel over de plaats van hoofdstuk 2. Dat is een louter legistieke kwestie. Voor ons hoort dat hoofdstuk thuis in het besluit omdat de rechten van cliënten niet gelden voor de minderjarigen in Vlaanderen. Ze gelden alleen in de beperkte tijd en in de beperkte ruimte. We hebben geoordeeld : geef ze mee met al haar beperkingen in de experimentele regio's. Haal ze niet zomaar naar voren. Dit geeft de zekerheid dat ze gelden voor de beperkte schaal en in de beperkte tijd, en dat vinden we belangrijk.

We willen ook dat ze blijven staan, omdat het goed is dat er een aanvang kan worden genomen. De vragen die u hebt gesteld, stellen we ook. We zullen echter antwoorden krijgen. Het verschil tussen ons is dat wij wel aanvaarden dat ze in het besluit mogen staan en dat ze geen artikel moeten worden van het ontwerp. Dat is eigenlijk het wetgevingstechnische verschil, waar wij overheen stappen.

Inhoudelijk willen we dat die rechten worden uitgetest. Net als bij andere experimenten moet de evaluatie daarvan aan ons worden voorgelegd. Het decreet op de integrale jeugdhulpverlening, dat voor heel Vlaanderen en onbeperkt in de tijd zal gelden, zal ons dan de antwoorden geven op de manier waarop we dit moeten regelen. Dat is voor ons het argument om het toch in het besluit te laten en het beperkt mee te geven in de experimenten.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw Ceysens, ik denk dat we op een cruciaal punt van mening verschillen. We gaan ermee akkoord dat er mag worden geëxperimenteerd in de pilootregio's, maar niet dat er wordt geëxperimenteerd met rechten van cliënten. Zoals ik in het amendement heb geschreven, kunnen rechten niet onderhevig zijn aan de trial and error-bevindingen van tijdelijke pilootregio's. Als men rechtsbescherming geeft, dan moet die adequaat, correct en goed zijn. Dan kan men echter niet zeggen wat u hier zegt : 'We vinden het boeiend dat dit erin staat, want dan kunnen we ook zien hoe die experimenten met die rechten verlopen'. Welnu, ons principieel standpunt is dat

Merckx-Van Goey

er niet mag worden geëxperimenteerd met rechten van cliënten.

Bovendien, waarom zeggen wij dit ? Ten eerste omdat er in het parlement, in de commissie, geen debat is gevoerd over deze punctuele lezing van die rechten. Er is hiervan geen inhoudelijke bespreking geweest. *(Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens)*

Ten tweede bestaan er ter zake reeds documenten, ook in het kader van de integrale jeugdhulpverlening. Er is een werkgroep 'de rechtspositie van de minderjarigen', precies om al deze facetten en elementen te regelen. We hebben het document niet ter beschikking en het heeft ook geen aanleiding kunnen geven tot een gemeenschappelijke discussie en besluitvorming.

Ten derde zegt u dat het parlement ter zake in gebreke is gebleven. Dat klopt niet, het is deze regering die in gebreke is gebleven. Het parlement heeft een voorstel van decreet inzake gebruikersrechten, inclusief rechten van minderjarigen, opgesteld. Dat voorstel van decreet ligt nu voor in de commissie. Waarom zouden we dus niet op een integrale wijze één coherente regeling voor de rechten van minderjarigen uitwerken ?

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw Merckx, de behandeling van het grote decreet 'rechten van cliënten' is heel gemakkelijk in de mond te nemen, maar het is heel wat minder evident om dat allemaal precies uit te schrijven in een decreet. Ik vind het wel heel vreemd dat u zegt dat er niet mag worden geëxperimenteerd, maar dat we het wel naar het ontwerp mogen halen en dat het dus van u wel mag blijven staan en dat het wel het voorwerp mag zijn van experimenten in de regio's.

Ik wil nog een tweede argument geven. Eigenlijk vind ik dat we ons moeten afvragen of we gaan experimenteren met diagnostiek. We noemen dat geen recht op diagnostiek, maar in se hebben de jongeren in die regio's sinds de inwerkingtreding van dit besluit wel een soort recht dat er een diagnostiek komt en hebben ze een soort recht op trajectbegeleiding. Dan kan men bijna niks meer doen. Ik vrees dat we niet uit deze discussie zullen geraken en dat we een ander standpunt zullen blijven aanhangen.

U wilt ermee experimenteren als hoofdstuk en artikel in het ontwerp, wij zeggen : laat het coherente geheel van alles wat we afbakenen in tijd en ruimte allemaal in het besluit, dan is daar tenminste alle duidelijkheid dat we dit toelaten als experiment in tijd en ruimte. Dat is onze overweging, en daarom zullen we het ontwerp goedkeuren.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw Ceysens, als die artikelen in de tekst van het ontwerp van decreet staan, zegt u dan dat ik wel akkoord ga met experimenteren, als het maar op de juiste plaats staat ? Neen, als het op de juiste plaats in een decreet behouden blijft, hebben we onze wetgevende taak goed uitgevoerd. Het is de essentie van wetgevende taak om aan belangenafweging te doen. Het kan inderdaad enkel in een ontwerp van decreet staan en worden goedgekeurd als wij daarover in het parlement het debat voeren, de belangenafweging doen en dan duidelijk beslissen welke die rechten zijn en welke niet.

Durft u uw hand in het vuur te steken voor de rechten die in het tweede hoofdstuk staan ? Ik heb daarover al heel wat vragen gesteld. In het geval van een perfecte tekst, zouden we een amendement hebben ingediend om een overheveling uit het hoofdstuk van het besluit naar het ontwerp van decreet te vragen. Bovendien zouden we er dan uitgebreid over hebben gediscussieerd. Het is echter duidelijk dat deze tekst onvolkomen is.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw Merckx, u weet dat ik voorstander was om dwang in de tekst op te nemen, maar dat is niet gebeurd. We hebben het besluit van de regering ontvangen en we zien nu hoever die staat. De regering heeft de middelen en de mensen om op het terrein na te gaan wat er al mogelijk is in die zes sectoren. Ik neem aan dat er nog een besluit zal komen en dat ons dus nog een aantal zaken zullen worden voorgelegd. We zullen dan opnieuw discussiëren.

Er moeten ook juridische afwegingen worden gemaakt. We doen immers iets dat ongebruikelijk is, daar zal iedereen het over eens zijn. We hebben echter ook van de Raad van State daarvoor de toestemming gekregen. We gaan op een voorzichtige en verantwoorde manier te werk. De dag dat we daaraan twijfelen, zullen we de eersten zijn om de zaken stop te zetten, maar op dit ogenblik moeten we de loterij ten aanzien van de minderjarigen een halt toeroepen en daar hebben we dit ontwerp van decreet voor nodig. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, om alle misverstanden de wereld uit te helpen, wil ik uitdrukkelijk beklemtonen dat onze fractie erkent dat de vraag leefde om de integrale jeugdhulp van onderuit gestalte te geven via experimenten. We kunnen ook akkoord gaan met de grote lijnen van een aantal fundamentele principes, maar toch zouden we tekst hier en daar willen aanpassen en verfijnen. Ik verwijs in dat verband naar artikel 7 van het tweede hoofdstuk, waarin de rechten van de ouders fundamenteel worden beperkt, en naar artikel 8 van datzelfde hoofdstuk, waarin de vrijblijvendheid als basisprincipe geldt om in te stemmen met de trajectbegeleiding, terwijl in bepaalde gevallen het verplicht opleggen van trajectbegeleiding noodzakelijk moet kunnen zijn.

De manier waarop de problematiek in dit ontwerp van decreet wordt aangepakt, kan onze goedkeuring niet wegdragen. Het ontwerp is een modelvoorbeeld van slecht decretaal werk.

Aan de basis van dit ontwerp ligt het decreet van 19 juli 2002 over de integrale jeugdhulp, waarin dit parlement de minister inderdaad de machtiging heeft gegeven om in bepaalde sectoren de bestaande regelgeving opzij te schuiven om te kunnen experimenteren via uitvoeringsbesluiten.

Ten gevolge van de uitvoerige besprekingen van dit basisdecreet in de commissie en de vrij grote eensgezindheid, ging onze fractie ervan uit dat de minister haar volledige verantwoordelijkheid zou opnemen en de uitvoeringsbesluiten op een grondige, gefundeerde, ordelijke en juridisch correcte manier zou uitwerken. Dat is echter niet het geval. Er wordt immers totaal geen rekening gehouden met een aantal gefundeerde en goed onderbouwde adviezen van verschillende instanties.

Ik wil even blijven stilstaan bij het uitvoerige en volgens mij terechte advies van de VLOR. Dit ontwerp van decreet geeft volgens de VLOR aanleiding tot bezorgdheid over de eigenheid van de aanpak en over de autonomie van de CLB's. De redenen daarvoor worden duidelijk gemotiveerd in dat advies en ik zal ze dus niet voorlezen. Verder stelt de VLOR vast dat de school ontbreekt in deze benadering van de integrale jeugdhulp.

Een andere bedenking betreft de kern van de problematiek. Ik geloof helemaal niet dat het huidige uitvoeringsbesluit geen voorafspiegeling is van de uiteindelijke regelgeving in verband met de integrale jeugdhulp.

Het is een eerste stap in de verdere uitwerking van de integrale jeugdhulp, en niet zomaar een experiment. Dat is wel duidelijk. Hieraan fundamentele veranderingen aanbrengen, zal in de praktijk bijzonder moeilijk worden, tenzij u toelaat dat het Vlaams Parlement meepraat en discussieert over de concrete invulling ervan. Ik merk daarbij op dat het niet langer tot uw bevoegdheid zal behoren, maar tot de bevoegdheid van de volgende Vlaamse regering.

Een volgende opmerking betreft de positie van de ouders. Zij komen in dit dossier te weinig aan bod. Het vergt op zijn minst enig debat om te kunnen aanvaarden dat een minderjarige het recht heeft om zich uitdrukkelijk te verzetten tegen het feit dat de ouders toegang krijgen tot alle informatie in de dossiers die hem betreffen. Ik heb zelf ervaring met zulke dossiers en geef onmiddellijk toe dat het in een aantal gevallen gerechtvaardigd kan zijn, maar het betekent de facto een fundamentele aantasting van de ouderlijke macht. Wij kunnen dit niet zonder debat ten gronde goedkeuren.

Ik betreur eveneens dat er geen kindeffectenrapport bij dit ontwerp van decreet is gevoegd. Het was niet strikt noodzakelijk, maar het gaat om zeer fundamentele rechten voor kinderen en zou zeker niet misplaatst zijn geweest. Dit is een fundamenteel en zeer uitvoerig uitvoeringsbesluit. Het bevat een aantal fundamentele rechten voor kinderen. Een KER zou bijgevolg zeker niet misplaatst zijn.

Ik benadruk hier namens mijn fractie dat het absoluut noodzakelijk is om de huidige projecten in de pilootregio's grondig en wetenschappelijk door bevoegde en bekwame experts te laten evalueren, vooraleer de definitieve uitwerking van de integrale jeugdhulp in het Vlaams Parlement wordt behandeld en gestemd. Er moeten uitvoerige debatten rond de uitwerking van de uiteindelijke regels worden gehouden.

De meest fundamentele kritiek betreft evenwel het ontbreken van iedere rechtsgrond voor hoofdstuk 2 van het uitvoeringsbesluit. Het is hier reeds uitvoerig aan bod gekomen, maar mag nogmaals worden beklemtoond. Onze fractie heeft daar ernstige kritiek op. Door dit uitvoeringsbesluit worden de rechten van de cliënt geregeld, wordt de handelingsbekwaamheid van de minderjarige versterkt en wordt de minderjarige erkend als autonome hulpvrager. Hij krijgt een grotere handelingsbekwaamheid dan vandaag. De Raad van State zegt dat de bepalingen uit hoofdstuk 2 geen rechtsgrond hebben in het decreet. Hij motiveert zijn standpunt zeer uitvoerig. Er is dus geen rechtsgrond om dit

Dillen

uitvoeringsbesluit ter goedkeuring aan het parlement voor te leggen. Wij zullen ons bijgevolg onthouden.

Terecht wordt in het amendement van CD&V gesteld dat de gebruikersrechten en rechten van de cliënt niet in een uitvoeringsbesluit thuishoren. Wij zullen dit amendement steunen. Cliëntenrechten en gebruikersrechten moeten worden geregeld bij decreet, na een grondig voorafgaand parlementair debat. Dit besluit uitwerken zonder aan het Vlaams Parlement de mogelijkheid te geven hierover fundamenteel te debatteren, is raken aan de erkenning van de bevoegdheid en de rechten van het parlement. Wij zouden de mogelijkheid moeten krijgen om via amendementen wijzigingen aan te brengen.

Ik heb van mevrouw Ceysens gehoord dat zij ook bedenkingen heeft bij de invulling van het decreet. Ik denk daarbij aan het dwangmatige karakter of het aspect van de ouders. Ik vind het onaanvaardbaar dat het Vlaams Parlement de kans niet krijgt om amendementen in te dienen of de tekst te wijzigen. Ik wil hier benadrukken dat deze werkwijze het Vlaams Parlement belet om zijn visie op deze uiterst belangrijke Vlaamse bevoegdheid te geven.

Bovendien houdt de Vlaamse regering eenvoudigweg geen rekening met de fundamentele kritiek die de Raad van State heeft geuit. Dit is overigens niet de eerste keer. Het begint zelfs een gewoonte van de Vlaamse regering te worden.

Tijdens de commissiebesprekingen heeft de persoon die op het kabinet van de minister verantwoordelijk is voor de integrale jeugdhulp en die de vragen over dit onderwerp heeft beantwoord, de kritiek van de Raad van State zonder blikken of blozen weggewimpeld met het argument ‘dat er ook juristen zijn die niet eens zijn met deze kritiek’. Meer uitleg hebben we hierover evenwel niet gekregen. De adviezen van de juristen die er zogenaamd een andere mening op zouden nahouden, hebben we evenmin ontvangen. Ik stel me hier alleszins ernstige vragen bij.

De minister had deze aangelegenheid snel, gemakkelijk en ordentelijk op decretale wijze kunnen regelen. De minister had een aantal parlementaire initiatieven als basis hiervoor kunnen gebruiken. Ik denk hierbij in eerste instantie aan het voorstel van decreet houdende de rechtsbescherming en de inspraak van gebruikers in welzijnsvoorzieningen. Dit parlementair stuk dateert al van het jaar 2000. Met een klein beetje goede wil en door hieraan prioriteit te geven, had de minister dit dossier tussen 5 december 2002, de datum waarop het ondubbelzinnig en duidelijk advies van de Raad van State is toegekomen, en vandaag op een juridisch correcte wijze kunnen afhandelen.

Aangezien dit helaas niet is gebeurd, heeft een van de belangrijkste hoofdstukken van dit ontwerp van decreet nu geen juridische basis. Mijn fractie kan dit slordige uitvoeringsbesluit niet goedkeuren en zal zich bij de stemming onthouden. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mijnheer de voorzitter, ik zou deze korte toespraak met een enkel woord willen beginnen, namelijk met het woord ‘eindelijk’. Eindelijk beschikken we over een decretale onderbouw voor een experimentele werkwijze die ons hopelijk in staat zal stellen om de hulpverlening voor jongeren in belangrijke mate te verbeteren. Eindelijk zullen we stappen kunnen zetten die een integrale benadering van deze hulpverlening mogelijk moeten maken.

In 1998 hebben een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers hard meegewerkt aan een reeks rondetafelgesprekken over de bijzondere jeugdbijstand. Voor wie er toen niet bij was, wil ik hier nog even herhalen dat tijdens die gesprekken een hele reeks knelpunten naar voren zijn gebracht. Die knelpunten situeren zich niet enkel in de sector van de bijzondere jeugdzorg. Tijdens de rondetafelgesprekken is immers gebleken dat in de zes belendende sectoren, het onderwijs, Kind en Gezin, de bijzondere jeugdbijstand, het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, het algemeen welzijnswerk en de geestelijke gezondheidszorg, ook nog heel wat misloopt.

Aangezien al deze sectoren aan verkokering lijden en in grote mate op zichzelf werken, zijn ze nog steeds in staat om voor een geïntegreerde werking te zorgen. In de pilootregio’s zullen we voor het eerst trachten om wel tot een geïntegreerde werking te komen.

De bestaande verkokering leidt tot het nemen van gelijkaardige initiatieven in verschillende sectoren. Soms kan dit zelfs tot bepaalde vormen van concurrentie tussen verschillende initiatieven leiden. Zowel voor deze initiatieven als voor de betrokken jongeren lijkt een dergelijke concurrentie me absoluut geen goede zaak. Het gevolg van die verkoke-

Van Den Heuvel

ring is dat de cliënt wordt geconfronteerd met een ondoorzichtig kluwen van hulpvormen en door het bos de bomen niet ziet. Hij wordt geconfronteerd met een aanbod dat niet noodzakelijk ingaat op zijn of haar vraag. Waar men terechtkomt en hoe men wordt geholpen, blijft soms op een toeval berusten. Iedereen zal het daar over eens zijn.

Maar misschien nog wel het schrijnendste is dat er, ondanks het grote aanbod van verschillende hulpverleningsvormen, nog steeds een restcategorie van jongeren is die helemaal tussen de mazen van het net vallen. Voor hen zijn de hulpvormen niet adequaat, of worden ze zelfs niet aangeboden. Het meest gekende voorbeeld is dat van de delinquente jongeren met een psychiatrische problematiek. Zij kwamen meermaals ter sprake in de commissie.

Een ander knelpunt is dat de diverse sectoren wel gelijkaardige hulp aanboden, maar dat er, afhankelijk van de sector die dit aanbood, andere spelregels of subsidievoorwaarden gelden. Daardoor was de rechtsonzekerheid voor de voorzieningen een feit. Het aanbod, en niet de vraag bepaalde welke hulp men kreeg.

Een laatste knelpunt, waaraan men nu probeert te werken, was het feit dat er werd geregistreerd per sector, zodat het niet mogelijk was een overzicht te krijgen van de vragen die leefden binnen de jongerengemeenschap. Daarom ben ik mijn betoog begonnen met het woordje 'eindelijk'. Eindelijk hebben we nu, sinds januari, een decretale basis die een besluit onderbouwt om integrale jeugdhulpverlening uit te werken.

Ik wil een paar klemtonen belichten die bijzonder belangrijk zijn voor onze fractie. Mevrouw Merckx, de eerste klemtoon die wij bijzonder goed vinden, in tegenstelling tot u, is de uitwerking van de rechten van de cliënt. Ik wil absoluut geen juridische discussie aangaan met u, daar ik me daar niet bevoegd voor acht. Maar als ik alles lees wat er terzake geschreven is, en ik beluister uw argumentatie terzake, dan ben ik een heel ander mening dan u toegedaan.

Ik ben de hoofdindiener van het voorstel van decreet inzake de rechten van de gebruiker. Ik heb daar het hele Vlaamse land mee afgedweild, met als resultaat dat ik dit met heel veel mensen heb kunnen bespreken. Ook de problematiek van cliëntrechten van jongeren is daar regelmatig aan bod gekomen, en werd geconfronteerd met de rechten van ouders. We hebben daar uitvoerige debatten over gehad.

Een van de vaststellingen die we konden maken is dat de zaken anders kunnen worden geïnterpreteerd, afhankelijk van de manier waarop men naar de dingen kijkt. U zult het ongetwijfeld met me eens zijn, ook als ik zeg dat er toch wel nood was aan een soort experiment, om na te gaan welk effect het toekennen van een bepaald recht in de praktijk zal hebben. Ik zeg dat om aan te geven dat ik me absoluut kan neerleggen bij het feit dat rechten van cliënten, rechten van jongeren, mee zouden worden opgenomen in een experimentele fase. Het is goed dat er wordt uitgezocht hoever de rechten en de uitwerking daarvan kunnen gaan.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw Van Den Heuvel, met evenveel recht kan ik zeggen dat ik mede-indiener ben van het tweede voorstel van decreet, maar ook dat ik als eerste het land heb afgedweild met een voorstel over gebruikersrechten.

U hield – net als ik – een slottoespraak op een van de drie studiedagen over gebruikersrechten. Daar werd ook gesproken over gebruikersrechten in verschillende sectoren, waaronder de ouderensector, de sector van personen met een handicap, de integrale jeugdzorg, enzovoort. Uit die werkgroep jeugdzorg heb ik geleerd dat er geen eensgezindheid heerst met wat voorligt : zij zijn niet tevreden met de huidige formulering van de rechten van jongeren, met het onweerlegbaar vermoeden dat er volledig rechten kunnen worden toegekend aan de plus-veertienjarigen.

We vonden het allebei belangrijk dat de rechten van gebruikers decretaal worden erkend, evenwaardig aan de erkenningsvoorwaarden van voorzieningen en zo. Het ondergraaft een decretale onderbouw als rechten op zich als louter experimenteel worden beschouwd en in een besluit worden opgenomen.

Het gaat om een politieke keuze. Met wat nu voorligt, kan het parlement op die fundamentele discussiepunten alleen maar ja en amen zeggen. Er wordt geen enkele discussie meer toegestaan. Voor ons kan dit niet. We hebben ons akkoord verklaard met het experimenteren met integrale jeugdhulp, maar als het gaat om rechten van jongeren en van gebruikers, dan is dit niet de goede weg. We blijven dat zeggen, en dienen daarom een amendement in.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mevrouw Becq, u brengt dezelfde redenering die mevrouw Merckx zonet uitvoerig heeft toegelicht. Wij houden er een andere redenering op na. Eigenlijk is het Kinderrechtenverdrag de belangrijkste basis geweest van het besluit, en nu dus ook van het decreet, vermits het daarin is opgenomen. Dat is een garantie dat er niet over één nacht ijs wordt gegaan en dat erover wordt nagedacht.

We kunnen elkaar hierin nog vinden. Dit decreet heeft immers slechts een beperkte houdbaarheid. Het moet worden gevolgd door een nieuw decreet, waarover ook in het parlement uitvoerig kan worden gediscussieerd. Dan is het aan ons om definitief cliëntrechten voor jongeren vast te leggen, ofwel in het decreet op de integrale jeugdhulp, ofwel apart. Vanaf juni 2004, en bij voorkeur eerder, zullen we in het parlement de gelegenheid hebben onze bekommernissen ter sprake te brengen.

Een ander belangrijk punt is het feit dat in het besluit en in het ontwerp van decreet wordt overgegaan tot een modulering van het hulpverleningsaanbod. De splitsing in een rechtstreeks en een onrechtstreeks toegankelijk aanbod vinden we een heel goede zaak. De organisaties uit de hulpverleningswereld zullen eindelijk eens voor zichzelf duidelijk moeten stellen wat hun kernopdracht is en waar ze goed in zijn. Ze zullen die dan in een vast omschreven module moeten aanbieden, zodat helder en duidelijk is, zowel voor hun collega's als voor de hulpvragers, welke hulp er voorhanden is.

Verder vinden we het belangrijk dat er wordt ingeschreven dat hulp met een hoge maatschappelijke kost niet zomaar rechtstreeks toegankelijk is. Ik wil de minister dan ook oproepen er verder over te waken dat sociale status of financiële draagkracht nooit een criterium wordt voor het al dan niet toekennen van hulpverlening, ook als die niet rechtstreeks toegankelijk zou zijn. Armoede kan nooit een reden zijn om hulpverlening te weigeren of een reden tot ingrijpen of plaatsen van eventuele kinderen.

Er zijn bijzonder ambitieuze doelstellingen geformuleerd in het besluit en in het ontwerp van decreet. Ik hoop van harte dat die succesvol kunnen worden geïmplementeerd. Er is nog een andere reden waarom het hier gaat over een belangrijk werkstuk. Het gaat immers om de weergave van een werkwijze die is gevolgd. Voormalig minister Vogels heeft het zich niet makkelijk gemaakt om een werkwijze van onderuit op te starten. Ze vond het belangrijk om met de zes sectoren aan het werk te gaan en bottom-up te werken. Zo kunnen de mensen op het terrein participeren in de regelgeving.

Mevrouw Merckx, u zei daarnet dat er niet van elke raad een advies is binnengekomen en dat de adviezen niet onverdeeld positief zijn, en daar hebt u een punt. De werkwijze die gevolgd wordt, is echter een garantie om het draagvlak voor de invoering van de integrale jeugdhulpverlening zo groot mogelijk te maken.

U zei ook dat er geen kindeffectenrapport in het ontwerp is opgenomen, en dat is inderdaad zo. Het gaat echter om een tijdelijk decreet. Wanneer er een definitief, decretaal onderbouwd ontwerp van decreet op de integrale jeugdhulp komt, lijkt het me logisch dat daarbij een kindeffectenrapport wordt afgeleverd.

Ik sluit af met het meest prangende probleem bij dit ontwerp van decreet, meer bepaald artikel 51. Dit artikel bepaalt dat dit besluit en ook dit ontwerp van decreet in werking treedt op 1 januari 2003, en ophoudt van kracht te zijn op 30 juni 2004. We hebben dus nog een jaar om alle experimenten die nu bezig zijn en alle nieuwe regelgeving die nu wordt uitgeprobeerd, uit te schrijven en decretaal te onderbouwen. Mevrouw de minister, dat is een helse opdracht. Onze fractie – en ik vermoed ook alle andere – zal u echter alle steun geven om ook dat punt te realiseren.

Tot slot wil ik van hieruit de minister van Jeugd oproepen om verder na te denken over de zogenaamde algemene preventie die voor de jongeren zou kunnen worden georganiseerd, los van hulpverlening en welzijnsjargon. Dit is een van de punten die in de motie van aanbeveling zijn opgenomen. Ik heb het liever niet over algemene preventie. Ik wil dan ook een nieuwe definitie lanceren. Ik vraag de minister van Jeugd dat hij aan opgroeiondersteuning doet en daartoe initiatieven neemt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, al kom ik op het einde van de rit, toch ben ik blij dat ik vandaag dit boeiend debat heb kunnen volgen tussen de parlementsleden, die met gedrevenheid dit besluit betreffende integrale jeugdhulp hebben geanalyseerd en geapprecieerd.

Byttebier

Ik wil het begrip van de integrale jeugdhulp duidelijk situeren. Het gaat om een keuze waar de cliënt met zijn vraag centraal staat. Dat is de belangrijkste doelstelling van wat we nu uitproberen. Het gaat over een samenwerking tussen verschillende sectoren, wat niet evident is. Ik heb er even de motie van 1999 bij de maatschappelijke beleidsnota inzake bijzondere jeugdzorg op nagelezen. Deze bevat 42 aanbevelingen. Ik had wel verwacht dat de vragen over wel of niet experimenteren en binnen welk kader we werken, zouden worden gesteld. Het Vlaams Parlement heeft in het punt 29 van de aanbevelingen expliciet een steun gegeven aan het kunnen experimenteren.

Ik citeer : 'Op korte termijn worden experimentele regio's voor integrale jeugdzorg geselecteerd. Daarbij moet de ondersteuning door de Vlaamse overheid worden gegarandeerd door middel van coördinatie en regie, experimentele flexibilisering van de regelgeving, een incentivebeleid en wetenschappelijk effectenonderzoek, uitgaande van de rechten van het kind, jongeren en ouders op een dienst- en hulpverlening op maat.' Verschillende begrippen die in het debat naar voren kwamen, werden hier al ingeschat. Het licht werd misschien niet helemaal maar toch bijna op groen gezet om het experimenteren mogelijk te maken.

Het is heel belangrijk dat door mijn voorgangster de keuze is gemaakt om die beleidsaanbevelingen te willen realiseren. Ik denk aan het decreet dat in 2002 werd goedgekeurd. Voor een oefening is gekozen voor drie pilootregio's, beperkt afgebakend wat het toepassingsgebied betreft en eveneens afgebakend in de tijd. Het gaat om pilootprojecten van anderhalf jaar, lopende tot 30 juni 2004.

Nu ligt het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van 2002 voor. Met ons besluit hebben we een juridische ruimte gecreëerd om te experimenteren. Het is dankzij dit besluit nu mogelijk om een zeer gerechtvaardigde en beschermde werking van die projecten in de pilootregio's mogelijk te maken.

Het gaat om de toestemming om op bepaalde punten van de bestaande regels effectief af te wijken en met nieuwe regels te experimenteren. In de pilootfase krijgen zowel de hulpvragers als de hulpverleners de nodige rechtszekerheid. Het uitvoeringsbesluit laat op die manier toe om het concept van integrale jeugdhulp, waar u voor hebt gekozen in 1999, aan de praktijk te toetsen.

Er is gevraagd of het een voorafspiegeling zou zijn van de uiteindelijke regels. Ik denk dat we expliciet moeten stellen dat het geen voorafspiegeling is van de uiteindelijke regels. Immers, de pilootfase is net bedoeld om te sturen, om feedback te geven en om te kunnen bepalen wat goed loopt en een goed effect geeft of wat moeilijker is.

Niet de pilootfase en de regels waarmee we nu werken, zullen beslissend zijn, maar wel de evaluatie van de oefening. Die evaluatie zal richtinggevend zijn voor een toekomstig decreet. Daarom durf ik te zeggen dat die finaliteit er wel degelijk anders zal uitzien. Waarom zouden we de oefening anders moeten maken ?

Mijnheer de voorzitter, sta me toe nog even in te gaan op enkele aspecten die hier aan bod zijn gekomen. Zo was er de vraag van mevrouw Merckx of wel voldoende rekening werd gehouden met de adviezen. Welnu, daarop kan ik antwoorden dat alle noodzakelijke en decretaal verplichte adviezen werden ingewonnen.

Er was ook de vraag of we wel rekening hebben gehouden met een kindeffectrapport. Een kindeffectrapport is er wel degelijk geweest. Dit ligt me trouwens na aan het hart, want toen ik nog studiemedewerkster was van een hier aanwezig parlementslid, hebben we sterk rond kinderrechten gewerkt. Mijns inziens is dat iets heel belangrijks, dat dan ook gerespecteerd moet worden. In het decreet van 19 juli 2002 werd rekening gehouden met het kindeffectrapport. Het is wel juist dat die keuze niet is gemaakt bij het uitvoeringsbesluit. De optie daarbij is, vermits men de garanties reeds ingecalculeerd heeft in 2002, men die pilootfase moet opnemen en bij het volgend decreet, dat het resultaat zal zijn van deze experimenten, de kindeffectrapportage wel ten volle moet laten spelen.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mevrouw de minister, bij het oorspronkelijke machtigingsdecreet van juli 2002 was er inderdaad een KER. We hebben toen de kinderrechtencommissaris ook gehoord tijdens besprekingen en hoorzittingen. Dat ging toen over dat oude decreet. Maar hier hebben we het over dit besluit en over het decreet dat hier nodig is om dat besluit staande te houden. Als we dit besluit niet voor 13 juni bekrachtigen, is het alsof het er nooit is geweest. Het gaat hier echt om een procedure van decretale onderbouw, wat dus betekent dat we hier een decreet moeten afleveren. Welnu, daarbij zie ik geen enkel KER, terwijl het wezenlijk tot de wetgevingsprocedure behoort.

Merckx-Van Goey

Ik zou u nog enigszins kunnen volgen indien het besluit zich zou beperken tot hetgeen waartoe we de regering hadden gemachtigd. Maar nu dit besluit expliciet voorziet in een uitdrukkelijk hoofdstuk over nieuwe rechten voor cliënten, dan is er toch absoluut nood aan een KER en aan een punctueel advies over de rechten en plichten van zowel de minderjarigen als de hulpverleners. Als er ergens nood is aan een evaluatie of desnoods aan een alternatieve formulering, dan is het wel nu, tenzij men ertoe bereid zou zijn, zoals in ons amendement voorgesteld, om dit hoofdstuk uit de bekrachtiging te halen.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Ter attentie van mevrouw Merckx en van mevrouw de minister wou ik er even op wijzen dat daarover uiteraard meningsverschillen kunnen bestaan.

Uw standpunt kan misschien worden aangenomen, maar het is toch ook zo dat men de wijze waarop rechten in de integrale jeugdhulpverlening gestalte gaan krijgen, moet uitproberen, dus dat daar enig experiment over gevoerd zal moeten worden.

Ik heb daarstraks reeds gezegd wanneer dit experiment definitief decretaal wordt onderbouwd. Als het definitief wordt onderbouwd – want nu gaat het maar over een tijdelijk decreet – dan zal daar sowieso een kindeffectrapport aan toegevoegd moeten worden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Met rechten van minderjarigen moeten we niet experimenteren. Als daarover belangen moeten worden afgewogen, is dat de cruciale taak van het parlement. Het parlement moet daarover beslissen, en niet de regering. Het kan zijn dat de toekenning van die rechten geldt tot de experimentele fase voorbij is, maar die rechten moeten onbetwist en duidelijk zijn.

De voorzitter : Mevrouw de minister, dit is een belangrijke opmerking. Hoofdstuk 2 vindt geen rechtsgrond in het ontwerp van decreet. Ook de Raad van State vindt dat. De regering moet heel goede argumenten aanbrengen. Mevrouw Ceysens heeft daarover een toespraak gehouden. Mevrouw de minister, sluit u zich daarbij aan ?

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de minister, u was niet aanwezig bij de besprekingen, maar dat is niet het probleem van dit parlement. Tijdens de besprekingen heeft de persoon, verantwoordelijk voor integrale jeugdzorg uitdrukkelijk gezegd dat hij beschikt over juridische adviezen die zeggen dat de Raad van State verkeerd is en de regering correct. Mijnheer de voorzitter, dat is toch ook niet onbelangrijk.

Mevrouw de minister, leg die adviezen voor aan het parlement. Eminente juristen weerleggen duidelijk de gefundeerde adviezen van de Raad van State. Ik ben zeer benieuwd naar die adviezen.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Ik volg de redenering die mevrouw Ceysens hier duidelijk heeft uiteengezet. Met rechten wordt niet geëxperimenteerd, ook hier niet. Zonder hoofdstuk 2 zou er een rechtsvacuüm ontstaan. Om het experiment gedurende anderhalf jaar voor een specifieke groep te kunnen toepassen, hebben we de verantwoordelijkheid genomen om die rechten te specificeren. Daarvoor hebben we 3 legitimeringsgronden.

Ten eerste laat het ontwerp van decreet het toe. Het leeftijdscriterium geldt ook bij de CLB's en bij de comités voor bijzondere jeugdzorg. We hebben dus niets nieuws voor deze gelegenheid verzonnen. Hoofdstuk 2 is noodzakelijk om ervoor te zorgen dat jongeren die in het experiment stappen en hulpverleners die eraan meewerken, niet rechteloos zouden blijven. Ik herinner het parlement aan zijn keuze om dit experiment mogelijk te maken. We moeten garanties inbouwen dat deelnemers aan het experiment niet in een rechtsvacuüm terechtkomen.

In het verdrag voor de rechten van het kind zegt artikel 12 dat aan de mening van het kind een passend belang moet worden gehecht in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en maturiteit. De internationale rechten van het kind zijn de tweede legitimeringsgrond voor hoofdstuk 2.

Het gaat bovendien niet alleen over het objectief criterium, met name de leeftijdsgrens van 14 jaar, maar er werd ook een subjectief criterium ingeschreven, met name de handelingsbekwaamheid. Bijvoorbeeld bij een zwaar gehandicapte minderjarige wordt niet alleen nagegaan of hij de leeftijdsgrens heeft bereikt, maar ook of hij handelingsbekwaam is. Dit is ons antwoord op de vragen die zijn gerezen bij hoofdstuk 2.

De voorzitter : Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen : Mevrouw de minister, ik hoorde u net zeggen dat met rechten niet wordt geëxperimenteerd. U vindt dus dat hoofdstuk 2 niet onder 'experimenteren met rechten' valt. Ik zal niet het hele hoofdstuk voorlezen, maar ik zal de nadruk leggen op twee punten.

Ten eerste, de jongere krijgt het recht om zich uitdrukkelijk te verzetten tegen de toegang van zijn ouders of zijn wettelijke vertegenwoordigers tot alle of bepaalde informatie in de dossiers die hem betreffen. Ik herhaal dat dit in een aantal, heel uitzonderlijke gevallen gerechtvaardigd kan zijn. U kunt dit echter niet zomaar opleggen. U moet heel goed weten waarover u spreekt. Er is echter geen sprake geweest van een debat of een onderzoek, zelfs niet van een kindeffectenrapport. U experimenteert met een bijzonder belangrijk recht en u doet bovendien afbreuk aan de rechten van de ouders.

Ten tweede krijgt de minderjarige het recht om geïnformeerd vrij in te stemmen in iedere tussenkomst van een hulpaanbieder of een voorziening. U geeft de minderjarige dus het recht om niet geïnteresseerd te zijn in de trajectbegeleiding. Ook dat is experimenteren met rechten en wel op een onverantwoorde wijze. Zoiets kan niet zomaar worden ingeschreven in een uitvoeringsbesluit. Ik vraag u nogmaals om het advies van de zogenaamde juristen die beweren dat dit wel mogelijk is en dat het geen kwestie van experimenteren is.

De voorzitter : Minister Byttebier heeft het woord.

Minister Adelheid Byttebier : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Dillen, ik herhaal dat we via hoofdstuk 2 een mogelijk rechtsvacuüm vermijden. Ik wil wel even ingaan op uw opmerkingen over de rechten van de ouders. Het statuut van de minderjarige kreeg onze volle aandacht. De doelstelling van de integrale jeugdhulp was tegemoet te komen aan de cliënt, en dat is de minderjarige of de minderjarigen en hun omgeving. Het experiment dat anderhalf jaar loopt, maakt heel duidelijk dat naast het statuut van de minderjarige ook aan een statuut van de ouders moet worden gedacht. Beide moeten niet automatisch worden gekoppeld, maar het klopt dat een sterker statuut van de minderjarige de vraag naar een statuut van de ouders versterkt. Bij de evaluatie van het experiment volgend jaar, zal zeker ook aandacht worden besteed aan de rechten van de ouders en hun statuut. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp wordt bekrachtigd met ingang van 1 januari 2003, de dag van zijn inwerkingtreding.

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

Amendement Nr. 2

voorgesteld door
mevrouw Trees Merckx-Van Goey
en mevrouw Sonja Becq
na indiening van het verslag

Artikel 2

In artikel 2, op de tweede en derde regel, tussen de woorden "wordt" en "bekrachtigd", de woorden ", met uitzondering van de bepalingen van hoofdstuk II," invoegen.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het amendement dient niet enkel om de puntjes op de -i- te zetten en evenmin om onduidelijkheid te scheppen over de

Merckx-Van Goey

rechten van de cliënt. We staan achter volwaardige rechten voor cliënten, maar die moeten dan wel op een coherente manier worden uitgewerkt, na een belangenafweging door het parlement.

De regering kan het niet maken zaken voor te leggen zonder een decretale onderbouw. Wij hebben aan de regering gevraagd of er wel een machtiging voor is. De regering zegt : 'Er is inderdaad een gebrek aan machtiging, maar door dit ontwerp van bekrachtigingsdecreet goed te keuren, geeft het parlement alsnog deze machtiging aan de regering'. Ik vind dat een nefaste redenering. De regering legt ons zonder machtiging een tekst voor die het parlement moet goedkeuren. We geven daarbij de regering de machtiging om in de toekomst de rechten van cliënten te regelen. Dat blijkt duidelijk uit het antwoord van de minister. Wij kunnen dit niet dulden. Het is het meest aangewezen om hoofdstuk 2 over de rechten van de cliënten uit het besluit te schrappen. Op basis van het decreet over gebruikersrechten of op basis van een voorstel of ontwerp inzake de rechten van de cliënten, moet daarover in het parlement worden gedebatteerd en moeten de juiste posities worden bepaald. Wij zullen daar constructief en diligent aan meewerken, maar nu vragen wij de goedkeuring van ons amendement om dit debat mogelijk te maken. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter : De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Ik stel voor om de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.15 uur.*

– *De vergadering wordt hervat 16.33 uur.*

ONTSLAG VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

De voorzitter : Dames en heren, vooreerst wil ik een brief voorlezen van minister-president Dewael. Ik heb deze vandaag, 4 juni 2003, ontvangen. Ik citeer : 'Mijnheer de voorzitter, op 5 juni 2003 zal ik de eed afleggen als lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Gelet op het feit dat deze functie onverenigbaar is met het ambt van minister-president ingevolge artikel 59, paragraaf 3 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, bied ik hierbij mijn ontslag aan en dit met ingang van 5 juni 2003. Ik houd eraan u en de leden van het Vlaams Parlement te danken voor de samenwerking van de afgelopen jaren. Met oprechte groet.'

De plenaire vergadering neemt akte van het ontslag.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp – 1584 (2002-2003) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 2 en over het artikel 2 van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 2 van mevrouw Merckx-Van Goey en mevrouw Becq op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
50 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
57 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grouwels Brigitte
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eetvelde Ilse
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vanleenhove Gilbert
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dua Vera
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Logist Marcel
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Ory Flor
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Stevaert Steve
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne

Voorzitter

Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Meyer Jos
De Roo Johan
Van Hecke Mieke

Het amendement is niet aangenomen.

Redenen voor onthouding ?

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik heb een stemafspraak met de heer Lauwers.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik heb een stemafspraak met de heer Maes.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Ik heb een stemafspraak met de heer Suykens.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, de meerderheid is niet in aantal. We maakten deze week al droevige commissievergaderingen mee waarbij de meerderheid systematisch afwezig was. We gaan niet over tot de hoofdelijke stemming zolang de meerderheid niet in aantal is. We zullen de zaal dan ook verlaten, tenzij u de stemming opschort.

De voorzitter : Het is een parlementaire geplogenheid dat stemafspraken hoe dan ook gehandhaafd blijven. In dit geval zijn er drie : die van mevrouw Van Hecke, de heer De Roo en de heer De Meyer.

Ik stel voor om de vergadering te schorsen.

Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.39 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.08 uur.*

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

61 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

Het vereiste quorum werd niet bereikt.

AANWEZIG

Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bril Louis
Browaeys Jozef
Callens Karlos
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
Daelman Carlo
De Batselier Norbert
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dua Vera
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick

Voorzitter

Logist Marcel
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Ory Flor
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Stevaert Steve
Swennen Guy
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van Den Heuvel Ria
Van Duppen Jan
Van Hecke Mieke
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwkerke André
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Voorhamme Robert

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
Decaluwe Carl
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
Demeester-De Meyer Wivina
Demol Johan
De Reuse Herman
De Smet Bart
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gardeyn-Debever Gisèle
Geraerts Jean
Grijp Rufin
Grouwels Brigitte
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Loones Jan
Lootens-Stael Dominiek
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Aperen Jul
Van Cleuvenbergen Riet
Vandenbossche Walter
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eetvelde Ilse
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
van Kessel Ingrid
Vanleenhove Gilbert
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

AFWEZIG MET KENNISGEVING

De Maght-Aelbrecht Anny
Heeren Veerle
Helsen Koen
Lauwers Herman
Librecht Julien
Maes Jacky
Ramoudt Didier
Suykens Lucien
Vandenbroeke Chris
Wille Paul

Dames en heren, punt 4 van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement bepaalt dat in dat geval de hoofdelijke stemming wordt herhaald bij het begin van de volgende vergadering, die op een zo nabij mogelijk tijdstip wordt vastgelegd. Dat betekent dat de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet volgende week woensdag 11 juni om 14 uur plaatsvindt.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 11 juni 2003 om 14 uur.

Geen bezwaar ? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.09 uur.*